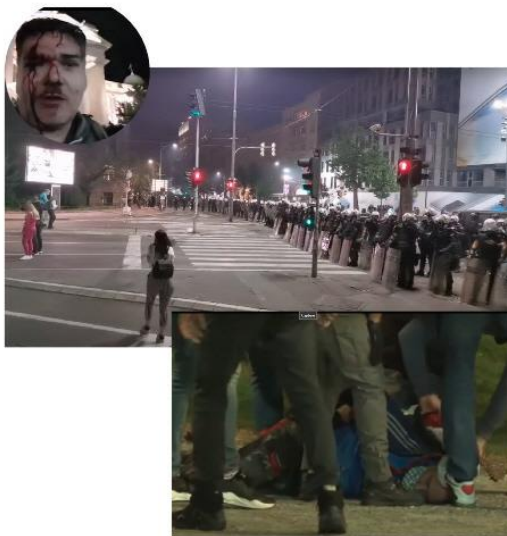

Dragoljub M. V. Popović
diplomirani otac
BEOGRADSKO LETO DVADESETO
nebeskog naroda, nebeske države, nebeske uprave
ANAMNEZA

izdavač
DRAGOLJUB
CH, Solothurn, 08.09.2020.
ISBN 978-3-9523383-0-8

©:

Dragoljub (Mirkov i Vidosavin) Popović

CH, 4500 Solothurn

Postfach 608

www.iging-studio.ch

www.flyingjoymaker.com

flyingjoymaker@bluewin.ch

Upozorenje: Pošto se ja ponekad prostački izražavam to ova sveska nije preporučljiva deci i finim ljudima. Na stranu to što deca i fini ljudi ovde, osim mojih prostakluka, neće razumeti ništa.

Sadržaj:

01 Jedno mišljenje kao Uvod	07
02 Prosto objašnjenje borcima za veru	08
03 Šta vremenom moraju shvatiti dva Branka?	10
04 Ne znaš ti Mitiću ništa	15
05 Metafizika Ivana Vojnovića	17
06 Nova država	21
07 Predlozi za ličnu nezavisnost od države	23
08 Kako srpski seljak brani srpsku inteligenciju	26
09 Upozorenje Pokretu Svetlost	30
10 Gospodine Dragaš!	30
11 Zašto je politički program B. Dragaša ipak jedini	34
12 Srbi, nemojte posle reći da vam nisam ponudio!	37
13 Kritika kritičara Milomira Marića 28.06.2020.	44
14 Moje vidjenje protesta od 07.07.2020.	46
15 Moje vidjenje protesta od 08.07.2020.	48
16 Dragi Srbi – Generalni štrajk!	50
17 Zakon o oduzimanju prava političkog glasa	52
18 Šta papagajiše Srdjan Nogo?	55
19 Kome trebaju vodje?	58
20 Srbi, sram vas bilo!	61
21 Srbi, da ste svi glupi ja ovo ne bih ni pisao!	63
22 Pitam javno eSeNeS-ovce	68
23 Gluposti dr Nestorovića o sex-odnosima	71
24 Srpski teoretičari revolucionarnog terorizma	73
25 Tenk protiv tenka ili inteligencija protiv gluposti	76
26 Problematičnost Zahteva za rezrešenje A. Vučića	78
27 O demokratiji	80
28 Kako S. Radišić objašnjava Srbima situaciju sveta	82
29 Logika kaže da je u Srbiji sve na svom mestu	86
30 Jadan si ti, gospode Bože, ...	90

31 Srbi, zar ste toliko glupi?	94
32 U šta biste trebali ulagati?	96
33 O Evoluciji životnjskih vrsta kao Božjoj stvari	98
34 O prosvećivanju naroda	101
35 Traži se Crnotravec za duhovno dovršenje Hrama	104
36 Renesansa bez humanizma ili humanizam bez	108
37 Kako je to Bog zaista na strani ljutog Radomira	112
38 Osnove ulaska u doba ljudskosti (age of humanity)	117
39 Beogradsko leto dvadeseto	121
40 Volite sebe kao svog bližnjeg!	122
41 Predsednik Srbije će neizbežno povući	125

Jedno mišljenje kao Uvod

Ako jedan čovek-papagaj baljezga, a ne zna smisao svog baljezganja, onda je to njegova stvar.

Ako u jednom ljudskom društvu jedan čovek-papagaj uzme sebi slobodu da ljudima priča nešto što nema smisla, a ljudi se oduševljavaju njegovim baljezganjem, onda su ljudi-papagaji svi oni koji dozvoljavaju da čovek-papagaj baljezga.

Dakle – problem sa ljudima-papagajima je samo onda problem, ako u ljudskom društvu postoji neko ko shvata da je čovek-papagaj štetan kad instruiira masu koja nema mozga da sama dolazi do valjanih uvida i zaključaka.

Inače –problema nema.

Prosto objašnjenje borcima za veru u Boga

Ako veruješ ne znači da ne moraš ili ne smeš znati šta je i kako je, a ako znaš šta je i kako je - ne moraš verovati u ono što ti govore da jeste jer znaš šta je i kako je: Zato, kad bi oni koji zastupaju Boga znali nesumnjivo i nepobitno Njega objasniti i ljudima predstaviti – niko ne bi morao u Njega verovati, nego bi svi znali ko je gazda i da li on želi i zahteva da se radi i živi po Njegovoj volji. Budalama je On tajna, ne kao da se On od njih krije, nego Ga budale „ne vide“, a On neće da im se nasilno pokazuje; da bi budale u svojim slobodama živele po svojim voljama; kao dobri ili zli ljudi, a ne da bi živeli kao glumci plemenitosti, a iz straha od Njega; jer je Njemu važna istina. Ne zbog Njega sâmog, jer On zna i šta je i šta će biti, nego da ne bi glumci plemenitosti svoju pokvarenost negde i nekad nekom nenaivnom negirali.

Zato On kaže i daje: „

Živi takav kakav si, pa ćeš jednog dana videti da li ćeš se sâm dovesti u red ili će te tvoja dela i tvoje reči odneti u Nedodjiju kao crkotinu.“

Ko iz svog zrna, iz svog semena živi po zakonu:

„Ne čini drugom ono što ne želiš tebi da učine“ – ne mora ni znati ni verovati, jer je prvenstveno sebi na pravom mestu u odnosu prema Celom, koje je Skup svih mogućnosti, tj. Vaseljena; Univerzum.

Niko ne mora Njemu biti dobar, jer Njemu pripadaju i sva zla Njegove celovitosti, nego je svako dobar ili zao sebi sâmom.

Pošto je zlo po Stanju stvari i redu u Njemu celom sâmo po sebi propadljivo „to ti vidi da li ćeš propasti sebi ili živeti večno sebi“, kako je rekao Isus Hrist. A pošto se budale smeju na mogućnost Večnog života, što donekle ima osnove, jer su i ustrojstva Celog promenljiva, mada nije isto da li čovek brzo skonča u Ništavilu ili egzistira koju milijardu godina u lepoti onog što je u ovom utelovljenju od sebe sebi stvorio, to se ipak „isplati“ spontana plemenitost u delima i rečima.

Zato – pošto postoje samo Stanja stvari, to uopšte nije važno ko šta zna ili razume:

„Jebite se kako znate! Ionako sve ima svoj početak i svoj kraj.“ Kaže gospodja Bogica.

Vaš deda iz Negleda
Solithurn, 19.05.2020.

Šta brzo a šta vremenom moraju shvatiti dva Branka, Dragaš i Veljković?

Vas dvojica ste najbolji od svih koji stoje Srbiji na raspolaganju za prelazni period uklanjanja lopova kao uprâvnika Srbije. Kad, ako od Srbije napravite državu poštenog pravosudja, poštenog ekonomisanja i rodoljubivog služenja narodu Srbije (svejedno kroz koje oblike rada i delovanja) opet će sve doći na isto; a po onom zakonu – puževski sporog razvoja vrste koja se zove „čovjek“ – da „prva“ generacija stvara, druga uživa i treća rastura.

Dakle ta vaša rešenja su samo prolazno funkcionalna za sve što želite Srbiji.

Pominjanje demokratskog upravljanja državom podrazumeva shvatanje da demokratsko upravljanje državom pretpostavlja postojanje brojčano odlučujuće većine jedinki društva, koja je dovoljno obrazovana, da bi bila dovoljno informisana o faktorima koji su relevantni za upravljanje državom, pa da kao takvo upravno telo uopšte bude u stanju svrsishodno odlučivati, koja je dovoljno metafizički obrazovana da bi bila moralna za rad i delovanje u korist svoga naroda, što obavezno znači ni na kakvu štetu nekim drugim narodima. Sve to od mase očekivati je iluzorno. Znači državom se ne upravlja za demokratiju nekvalifikovanom masom. I to je tako milenijumima. I to će ostati dalje zauvek jer nikad više neće biti gradova-država, tipa Atine, Sparte, ... i šta znam kako su se sve zvale, kojima su upravljale grupe muških stanovnika; kao kad bismo sad u nekom selu Savet staraca nazvali demokratijom.

Vaša zamisao se svodi na to da državom Srbijom treba početi upravljati profesionalno sposobna skupina ljudi. I tu ste već za par godina propali ako ne stvorite stručno-političko-ekonomski operativno sposobnu masu dobronamernih upravitelja. Dobronamernih u tom smislu da su filozofski obrazovani sa minimumom razumevanja svrhe postojanja ljudskog bića. Slobodno ljudsko biće nije čovek Karla Marxa; sveden na proizvodjača i potrošača rôba, koje je srećno zbog materijalnih stvari u nekom skupu društvenih odnosa, nego je slobodno ljudsko biće ono koje je **blaženo umom, u umu, tako da sebe umno izvan uma nadje.**

Komplikovano? Besmisleno? – pa da prevedem:

Umom (kao „alatom“), u umu (u sebe povučen, a ne pismom, knjigom i govorom), umno (a ne bezumno u transu, opijenosti i hipnozom) izvan uma ... (tj. u apsolutnom mirovanju uma, a iznad posmatrača delatnika u umu i iznad posmatrača posmatrača delatnika u umu.

Samo blaženi ljudi su na intelektualnom nivou razumevanja Stanja stvari, smisla Celog i svrhe kretanja Stanja stvari do nastajanja ispoljenja koje je ljudsko biće; i samo su blaženi sposobni da vode narod.

Demokratije nikad nije ni bilo, niti je ima, niti će je ikad biti.

U političkom momentu Srbije najaktuelnija stvar je pitanje izlaska na izbore.

Tu vam kažem da je Boško Obradović hrabriji od svih koji propagiraju uzdržavanje od izlaska na izbore; svejedno da li onih koji su zakazani za 21. Jun ili kasnije.

Ja volim da pevam. Snimim neko moje pevanje, postavim na YouTube i vidim da me narod kao pevača neće. Postane mi jasno zašto kao pevač nisam interesantan kad čujem kako pevaju Demis Roussos, Michael Bolton, ... Divna Ljubojević, ... pa kažem sebi: „Pevaj ti, Dragoljube, ali bićeš pevač kad budeš otpevao «Stojanke, bela Vranjake!» a capela, kao Čeda Marković. Provera izgleda na političku pobjedu u nekoj političkoj situaciji je samo pozivom na demonstraciju slaganja ili neslaganja sa Programom novog upravljanja državom, a koja je (demonstracija je l` te) zatim i pokazatelj prihvatanja ponudjenog Programa novog upravljanja državom. Za vas dvojicu bi to značilo prihvatanje Programa KDP - “Kripto države Srbije“

U demonstracijama podrške nekom političkom programu se vidi veličina onog dela glasačkog tela koje je shvatilo novu zamisao o vođenju države. Oseti se „temperatura“ tog dela glasačkog tela i pravi predračun pobjede Programa novog upravljanja državom. Uprkos čak i, moguće, slabom odzivu ljudi na demonstraciju podrške Programu novog upravljanja državom – treba izaći na izbore, jer možda nekom glasaču padne odluka podrške, ovom ili onom Programu, na sâm dan izbora.

Vaše pominjanje opcije gandijevske metode promene državne uprave je već pokazatelj neshvatanja svih negandijevskih metoda za rušenje nekog Systema upravljanja državom. Gandi nije imao sredstva javnog informisanja nego je uzbunio i uzbudio masu prostih, neobrazovanih ljudi, koja je tokom vekova postala „sita“ Engleza, tj nezadovoljna njima kao svojim upravljačima.

I mirnim protestima Mahatme Gandija masa Indijaca je postala nemirna, koja je stvar razrešila silom, tj „temperaturom“ njenog ključanja.

Posle smo bili svedoci kojekakvih problema pa i velikih atentata u Indiji bez Engleza, a svedoci smo i problematike u vodjenju države Indije zadnjih decenija i zadnjih godina.

Razlika izmedju pobede pokreta Mahatme Gandija i pobede pokreta koji se u Srbiji zove „5 oktobar“ je u suštini nikakva; obe, nazovimo ih pobede, su bili izrazi nezadovoljstva državnom upravom.

Samo miran izbor novog upravnog tela znači da je masa birača dovoljno inteligentna i obrazovana da shvati da je uvek primarno pitanje suštine Novog načina upravljanja državom u odnosu na Stari način upravljanja.

Neizlazak na izbore je ili nesposobnost priznavanja svoje političke nevažnosti ili čekanje na nasilnu promenu uprave, a to znači opet gubitak tempa razvoja države.

To konkretno i nesumnjivo znači ovo:

Ako pokret KDP, o vodjenju države po filozofiji Branka Dragaša ne izadje na izbore – gubi priliku za miran dolazak na kormilo čamca koji se zove „Srbija“.

Svaki drugi način dolaska na vlast je gubitak za državu.

Ali i to je dijalektika: ubereš zelenu jabuku i baciš ju nepojedenu. Lenjin je hteo Komunističku državu od prostog radništva i seljaštva, pa je, kad je shvatio da se zaletio, proglasio Diktaturu proletarijata, nad nekultivisanim proleterima i nekultivisanim poljoprivrednicima.

Znači sve isto; na silu; nedijalektički pod etiketom dijalektičkog materijalizma. Lenjinovo branje zelenih jabuka je dobilo naziv Diktatura proletarijata.

To je diletantski prihvatio i Tito, a u zatvor stavio Milovana Djilasa koji je znao ko je u FNRJ bezveznjak, a ko zadrugar Isusovog kalibra.

Žao mi je što ste u zabludi o plemenitosti Srba u Srbiji i Srba u rasejanju.

Ako je narod Srbije sit aktuelne uprave gube sve partije koje ne izadju na sledeće političke izbore, a pobeđuje Srdjan Nogo, koji nema Program, ali barem postavlja Zahtev da se lopovi potpišu da neće krasti.
Pa kad zauzmu mesta – kako ko i koliko – po starom.

Ne znaš ti, Mitiću, ništa.

Pričaš o tehnikama smirivanja mentalno-telesno-socijalno umornog i moralno-motivaciono dezorijentisanog čoveka. Sve je to Yoga, i kao lečenje i kao prevencija. Sve je to bavljenje čoveka njim sâmim sebi sâmom. Yoga je system anuliranja ili smanjivanja već stečenog mentalnog nereda u čoveku ili system zaštite od upada u mentalni nered.

To je, dakle, metafizika za svoju računicu. Diletantska metafizika. To je nauka belosvetskih metafizičara koji su dogurali do tamo nekog 4. ili 5. stupnja Yoge. Ne pomaže im ni osmi ako ne razumu kako je, kad je i zašto je čovek Bog. Dakle Bog=čovek, čovek=Bog. Traže ga molitvama, meditacijama, koncentracijom, vizualizacijom izvan sebe, a ne (pre)poznaju ga u sebi. Metafizika? Kuku, majke!

Aristoteles je upotrebio termin koji je valjao njemu u njegovom vremenu. Ali ako je tzv. duhovnost metafizika onda je to i Heisenbergovo načelo neodređenosti, a ne možemo u Metafiziku gurnuti i Mitićevo propovedanje i Quantnu fiziku, nego i merljivo i nemerljivo pripadaju Jednom jedinom, Celom. Sve je Fizika. Bez Fizike nema Metafizike. Metafizika je Fizika koja se ne saznaje MKS systemom, nego samo Logikom posle upoznavanja merljivih i proverljivih stvari.

Sposobnost kombinovanja u šahu i matematici ne garantuju shvatanje Stanja stvari i čoveka u celom. Za sklapanje mozaika se moraju znati matematika, fizika, hemija, biologija, muzika, Yoga, Ji Đing, Stari zavet, Novi zavet kao i Biblija 19. veka „Kapital“ ...

pa da se pokušaju shvatiti razlozi evolutivnog razvoja od paramecijuma do Anđela, te sličnosti i razlike medju njima.

Dodje mi žao ovog dobronamernog čoveka Branka Dragaša: što ga više slušam, a to ide već dva, tri meseca vidim da pada pod mnjenja diletanata. U tom smislu da on u svom neznanju ne-bankarskih stvari padne na mnjenja mase, koja svojim oduševljenjima propovedanjima ovakvih kakav je Mitić i onakvih kakvi behu C. G. Jung, Vadeta Jerotić, ... - poveruje da oni (Mitić, Jerotić, Petrović, Terzin, Potkonjak, novoumonašeni pravoslavci, itd. Hegel, Schelling, Marx, Jaspers, itd. znaju ili znadoše nešto o čoveku.

Branko, Branko! Ovakvih laparala ima u svakom gradu na svetu po dva, tri, ...

Branko Dragaš, kao inicijator i koordinator u uspostavljanju Nove uprave Srbije treba da pogleda moj prilog „Šta dva Branka moraju shvatiti brzo, a šta vremenom?“ gde sam objasnio da mu cela zamisao pada u vodu ako ne izobrazuje visoke službenike državnih i lokalnih uprava; ako ne izobrazuje učitelje, nastavnike i profesore.

A ako bude imao ovakve učitelje učitelja, kakvi su Mitić, Potkonjak, ... itd. – „zatvoriće dućan“ posle par godina, jer kao što čestiti ljudi prepoznaju lopove i lažove tako i lopovi i lažovi prepoznaju ovakve papagaje; i nastavljaju da se kote kao smrdi-bube, bubašvabe i skakavci.

Dakle, nije problem G. Mitić, nego je problem Brankovo nepoznavanje osnovne stvari ljudskog društva – obrazovanje.

Solothurn, 25.05.2020

O metafizici Ivana Vojnovića

Sa ovim što je Ivan Vojnović ovde ispričao tvrdim da on pripada onom večnom koje se zove Večna materija i koje egzistira kao konstitutivni element Univerzuma, ...

Drugo konstitutivno Univerzuma je Ništa, koje je nesumnjivo i po mogućnosti njegovog postojanja, a i po mogućnosti njegovog nepostojanja;

Treće konstitutivno Univerzuma je Skup svih ideja. Ta tri večna Jednog jedinog, Celog, Univerzuma ... egzistiraju nezavisno jedno od drugog.

Ivan pripada podskupu Večne materije, a konkretno podskupu nje (Večne materije) koji se zove fantazija; s obzirom na to da se um pojavi u skupu Večne materije, a u stanju je dosegnuti podskup skupa Večnih ideja.

Ovde kažem da Ivan Vojnović priča ne ni bajke za Disneyland, jer decu interesuju Petar Pan, itd, nego priča nebuloze za slaboumne.

Šta je ovde rekao Ivan?

„ ... ali niko (od silnih filozofa Srbije koje je Ivan nabrojao) nije odgovorio odkud Postanje i kako je bilo šta moguće ako sve polazi (iz „Ništa“)* ni iz čega.

Ja (Ivan V.) sam odlučio da dam odgovor intelektualnim uvidom u to odkud Postanje.

Pre Velikog praska je totalno odsustvo svega. Znači, kad vi nemate ništa, kako je bilo šta uopšte moguće?

Morate isključiti logiku (!!! Iako pokušava dati odgovor intelektualnim uvidom)*, morate isključiti fiziku, morate zaboraviti apsolutno sve, ...

U jednoj tački je totalno odsustvo svega i imate drugi deo, koji se nalazi u istoj tački, u isto vreme (!!! Vreme

ne postoji, nego postoji samo niz stanja stvari)*, na istom mestu (!!! Prostor ne postoji, nego prostor stvaraju tek četiri tela, jer su dva ili tri samo na odstojanjima)* koji nešto jeste.

Simetrija ta dva dela daje opšte odsustvo svega.

(Odsustvo i nepostojanje su različite stvari)*

... I onda nastupa rascep; (nastupa) asimetrija. ... Sila radjanja – Postojanja koje hoće da bude – i sila potiranja, koja nam govori da je Ništa totalno stanje, ... Dolazi do rascepa.“

Pa onda Ivan uvodi analogiju po kojoj dijalektiku ovog sveta hoće da plasira na dijalektiku onog Prvog u simetriji koje beše „ima me–nema me“.

Mali bezveznjak pokušava da odbrani nebulozu Velikog bezveznjaka Stephena Hawkinga.

Logika je nauka o razmišljanju i zaključivanju.

Zaključuje se metodima indukcije, dedukcije i analogije.

Koristiš alatku ovog fizikalnog sveta – mozak – da bi razmišljao i zaključivao o onom svetu o kojem fantaziraš, jer ga, po Ivanovom stanju simetrije, nigde nije ni bilo, pa ga sad ima u svoj ovoj grandioznosti.

Zaključivanje je čista fizika, rad mozga u stvaranju misli i zaključaka. Misao je proizvod rada mozga (čista fizika).

Zaključak je gotov proizvod proizvođača misli – mozga; čista fizika.

Ja mislim da Ivan svojom Metafizikom pokušava da se dodvori Srbima, koji su momentalno teisti, stavljajući Tvorca ni u šta, jer (Ivan) nije hrabar da otkači nadri-naučnike koji se klanjaju mrtvom bezveznjaku mrtve teorije o „Univerzumu u ljusti oraha“ - St. Hawkingu, a opet (Tvorca) u moći da stvori sve ovo/ono.

Ali `ajde da pokušamo ispoštovati St. Hawkinga pa upitamo: Šta onda ako je Prvo bilo neizdiferencirana energija (I Biblija kaže. „Prvo beše svetlost.“) pa se po univerzalnoj dijalektici pokrenulo, kao klijanje semena neke biljke, u diferenciranje (I Biblija kaže: „I bude reč.“ – vibracija)?

Jer po kojoj gluposti – ako već moramo ignorisati logiku – neko ne sme reći da je ovaj naš Kosmos jedini u Univerzumu od večna tri: Ništa, Materija i Ideje?

Pa da podvučemo crtu:

Ivan kaže da u polju metafizike pod jedan – ne važe zakoni fizike, a pod dva – u polju metafizike je pristutna Kreacija.

To znači da ono Primordijalno možemo imenovati i Paradoxalno, jer je ono, po Ivanu Vojnoviću, postojeće-nepostojeće,

ima ga-nema ga,

jeste Kreacija kao težnja da se ostvari,

sebe nesvesno,

sebi nepoznato,

neinteligentno, (jer je samo inteligentno biće sebe svesno),

nesvesno svojih moći,

nesvesno svojih nemoći,

bez koncepcije,

bez plana,

bez predstave o Neparadoxalnom koje je smrt za njega Paradoxalnog,

teži da se ugura u Neparadoxalno, koje je fizika, jer je

mozak fizika, jer je misao fizika kao deseta vrsta energije

– energija sa identitetom, ...

i na kraju fantazije, sada Neparadoxalno, nema potrebu da mu neko ispoljenje njega, intelektualnim uvidom, objasni njega, sada neparadoxalnog, njemu ondašnje paradoxalnom; kao što je kremiranom svejedno i šta je sada i šta je bio.

Radi se o stvarnosti da Prvo nije Pardoaxalno, da Prvo nije metafizika, nego je Prvo bio-fizika kao što je to i bilo koja semenka; bilo koje biljke i bilo koje životinje.

Bog je Skup svih mogućnosti; Univerzum.

Kakav bi to bio Univerzum bez inteligencije?

Prvo je Sve u mogućnosti ispoljavanja.

Ništa je večno i nepokretno.

Skup ideja je večan i nepokretan: egzistira bez obzira na to da li će ga neki um ikad dosegnuti.

Materija je večna, ali je i u večnom kretanju, pa kad se u nekom ispoljenju, koje intelektualnim uvidom pokušava sebe da shvati u Skupu svih mogućnosti, rodi fantazija – sada izdiferenciranoj materiji je to svejedno, Kao što je i čoveku koji u sebi nosi svarenu hranu to donekle svejedno.

Razlika je ipak ogromna, jer čovek izbacila iz sebe svarenu hranu kao fekaliju, pošto će u sebe uneti novu hranu, ali fantast nosi svoju fantaziju kao jedinu zabavu, i ne pokušava da je se oslobodi unošenjem porcije inteligencije, jer mu je ona „nesvarljiva“.

Dakle Bogu, koji je Skup svih mogućnosti, pripada i ne-inteligencija; konkretno – glupost.

* = primedbe Dragoljub M. V. P.
Solothurn, 25.05.2020.

Nova država

Ko hoće stvoriti Novu državu, koja je po volji čestitog čoveka, mora prvo steći uvid u ljudskost većine stanovništva moguće Nove države.

Osnovni uslov postojanja Nove države – države po meri čestitog čoveka – je postojanje ili stvaranje čestite mase ljudi za nju, Novu državu.

Ni Platon ni Kampanela nisu shvatili ljudsko biće pa im sa onakvim ljudima nisu uspele ni „Država“ ni „Utopija“; kao što im ne bi uspele ni sa današnjim.

Dokaz inteligencije je sposobnost sticanja shvatanja da sebičnost nema smisla.

To od životinja i stoke ne možemo očekivati, ali posle koje stotine miliona godina kod ljudi bi to trebalo biti specifična razlika u odnosu na majmune; a ne samo uspravan hod i sposobnost govorenja.

Neko je inteligentan po rodjenju i o nesebičnosti mu se ne mora govoriti, ali i inteligentnom i neinteligentnom (po rodjenju sebičnom) detetu i čoveku mora biti objašnjena svrha njega sâmog.

Bez ljudi koji sebe sa-znaju nema Kulturne revolucije, nema države koja valja kao društveni sistem, a sa ljudima koji su nesebični nisu potrebne nikakve filozofije „Država“ i „Utopija“, jer one sa nesebičnim ljudima već postoje, jesu stvarne.

Dakle, prosta masa ljudi ne može nikom valjati u sistemu koji teži tome da traje kao Nova država.

Kultivisanje čoveka za Novu državu se sastoji u tome da mu se pomogne shvatiti se(be) kao otelovljenje, koje je evolucijom isposlovano, za samospoznaju sebe, kao najvrednijeg u Skupu svih mogućnosti, a onda spoznaju svoje svrhe za službu vrsti, a ne za službi sebi kao konformisti.

Predlozi za ličnu nezavisnost od države

1. živite zdravo da ne biste trebali lekare i lekove!
2. živite pošteno da ne biste imali posla sa policijom i pisanim zakonima!
3. živite po Isusovom predlogu: „Ne čini ništa što ne želiš da tebi bude učinjeno!“

1. Živeti zdravo znači da se hranite zdravom hranom, da ne unosite u telo opijate bilo koje vrste i da svoje telo držite u dobrom stanju vežbanjem nekog pravca Hatha Yoge ili sporta.

2. Pošteno živeti znači i to da kao preduzetnik u bilo kojoj proizvodnji rôba dajete radnicima ne samo novac za prostu reprodukciju (njihove) radne snage, nego i novac za intelektualni razvoj njih radnika, jer je svrha postojanja svakog ljudskog bića u tome da svojim intelektualnim snagama i sposobnostima (za jačanje kojih konkretno ljudsko biće treba novac; za knjige, učila, zdravu hranu, duhovno-telesni odmor, ...) doprinese razvoju vrste do stupnja vibracija na kojima postajemo besmrtni i od hrane biljno-životinjskog porekla nezavisni; i u zemaljskim telima.

Pošteno živeti znači da svako ljudsko biće treba ljudskoj zajednici doprineti po svojim umno- telesnim sposobnostima, a ne izbegavanjem umno-telesnog rada. U takvim odnosima produkcije rôba i reprodukcije društva nema mesta ljudima koji su lenji ili žele lenčariti i uživati bogatstva društva stečena radom poštenih ljudi.

U takvim odnosima bi se robno proizvodni rad sveo na tri do četiri sata dnevno. Što bi se konkretno svelo na vrstu zabave. Po volji da bude svakom da korisno radi toliko dugo koliko može i hoće.

Sada postoje profesije u kojima bi bilo teško stati nakon tri sata rada:

Rad sa betonom, rad u bolnicama, rad sa mlekom i mlečnim proizvodima, ... Ali

a) dokle ćemo graditi gradove?

b) dokle ćemo nezdravo živeti i trebati lekare i medicinsko osoblje?

c) dokle ćemo morati musti krave u četiri sata ujutro?

d) dokle će nam trebati toliki automobili? ...

3. Ako ste tip koji uživa da mu neko nanosi bol, onda vama treba biti nanet bol od koga ćete prestati živeti. Dakle, oni ljudi koji uživaju da im se nanosi bol trebaju to sebi sâmi činiti, a nemaju pravo nanositi bol živom biću koje ne želi da mu se nanase bol, jer je osećaj bola dat da se živim telima ne bi nanosile povrede koje uništavaju život.

Pošto ljudsko biće nije toliko razvijeno da bi nekoj životinji bilo hrana, to ljudsko biće ima pravo da ubije životinju koja njega (ljudsko biće) želi pojesti. Takodje ono ljudsko biće koje želi pojesti neko drugo ljudsko biće sme biti potpuno izolovano od ljudi; a sasvim je u redu što se u nekim civilizovanim državama ljudožderi osudjuju na smrt.

Ako ne budete trebali lekare, jer ste zdravi i ne budete trebali policiju, jer ste svi pošteni, onda je sasvim korisno imati ih i plaćati ih za slučajeve kad se aktivira neka ljudska jedinka koja ne živi ni po jednom od tri gore data predloga za osvetu dražavi i systemu.

Ako bismo postali društvo zdravih staraca, postali bismo to jer živimo i radimo pošteno, pa bi i starci bili radno-proizvodna snaga, a ne kao sada da imamo penzionere koji imaju kojekakve socijalne dodatke i penzionere koji trideset godina dobijaju njima nepotrebne hiljade i hiljade Franaka, Eura, Dolara , ... mesečno. I naravno, penzionere koji su telesno toliko neaktivni da svaka otkazivanja funkcija svoji organa pokušavaju reaktivirati lekovima, pa uzimaju „lek“ i posle dodaju „lek za lek“, „lek za lekove“, što su pokušaji da se uklone nuspojave takozvanih lekova.

Česti odlasci staraca lekarima su pokušaji da se anuliraju greške življenja u mladosti i pokušaji vraćanja u zdravstvena stanja koja su mogla biti zadržana zdravim telesno-aktivnim življenjima.

I – naravno – porez se mora plaćati, jer državna vojska i policija čuvaju ono što nekom u državi njegovog života valja; imanje, školstvo, saobraćaj, izvori energije, ...

Kako srpski kultivisani seljak brani srpsku inteligenciju

Sad ću vam reći jednu vrlo važnu stvar:

Jedan intelektualac je korisniji živ nego mrtav.

Je li te da sam pametan?

Da, da!

Ako pogineš uzbuñivanjem mase koja malo ili ništa shvata, tj. kojoj nije toliko dozlagrdilo da se pokrene sama, kao ono onda rumunska, onda ne razumeš dijalektiku po kojoj je sve u pravo vreme i nisi iz istorije naučio da su mnogi intelektualci shvatali da su korisniji svojim intelektualnim delanjima generacijama koje dolaze, nego intelektualno-buntovnim istupima generaciji svog vremena; koja je još nezrela da shvati sebe i svoju situaciju, (pa su mnogi intelektualci prošlosti svoja kapitalna dela ostavljali za posthumna publikovanja); što je jednako kao i danas biti intelektualno aktivan penzionerskoj eliti Srbije; koju je zaglupavila Titova filozofija obrazovanja; koja se svodila na delovanje Filozofskog fakulteta u Beogradu pod upravom Veljka Koraća, a koja (delovanja – je li te) su se sastojala u veličanju filozofije koja ne valja: marksitičke. Što Veljko Korać i njegovi profesori i diplomci ili nisu bili shvatili ili su bili nemoralni, veličajući ono što ne valja. Pa onda ovo u odbranu srpskih intelektualaca: Ako čovek nema alternativu za osiguranje svoje egzistencije onda je on rob.

Ja sam seljačko dete, vrlo prostih roditelja. Odrastao sam u Surčinu (9 godina), u Novoj Pazovi (9 godina) i svakog

leta kao dečak bivao svinjar i koješta oko poljoprivrede na njivama mog ujaka u Pećincima.

„Prošao“ sam kroz Osnovnu školu, nije me interesovala, „prošao“ sam kroz Školu učenika u privredi u Staroj Pazovi, nije me interesovala. Postao sam mašin-bravar. Kad bih vam sad pričao šta sam sve posle naučio, što bih mogao preneti svima njima, sa Srdjanom Nogom, Brankom Dragašom, Draganom Jovanovićem-Piroćancem, Milomirom Marićem Aleksandrom Vučićem, Biljanom Srbljanović, Goranom Mitićem, ... i svima vama koji ovo čitate ili gledate – trajalo bi to zaista dugo.

Ovaj tekst je prvenstveno Branku Dragašu i Draganu Jovanoviću-Piroćancu na njihovo pitanje: „Zašto se intelektualci dodvoravaju tiranima?“

1. Moj stav kultivisanog seljaka je bio ovaj:

Zašto ja da se borim protiv Slobodana Miloševića kad ja nikad nisam ni bio oduševljen njime, nisam ga birao da me vodi, nisam ga birao da me predstavlja i nije mi trebao.

2. Moj stav kultivisanog seljaka je sada ovaj:

Zašto ja da se borim protiv Aleksandra Vučića kad nikad nisam ni bio oduševljen njime, nisam ga birao da me vodi, nisam ga birao da me predstavlja i ne treba mi.

3. Neću reći prostoću da svako dobije ono što zasluži niti prostoću da se svako raduje onome čemu je dorastao, nego kažem ovo:

Ako bih se ja sada, kao kultivisani seljak, izjašnjavao protiv nekog nazovi političara-lopova-manipulatora, bila bi to velika glupost, jer to nikad nije borba protiv političara-lopova-manipulatora, nego je to borba protiv

onih koji mu na Izborima, bez obzira na to za koga glasaju, daju „oružje i municiju“ da manipuliše.

Ako je neko zaista političar-lopov-manipulator – svaki glasač ima mogućnost da to sebi sabere ili oduzme kroz razne pokazatelje i postavi se, glasanjem za političara-lopova-manipulatora, u položaj da bude dalje od njega kecan ili da ga ignoriše; dok ne stekne poverenje u pošteno brojanje glasova na političkim izborima.

Prema tome neću nikom ni da kažem:

„Nemojte izaći na izbore!“

Glavna stvar je ovo: Srbi su bili oni koji se sada izjašnjavaju kao Crnogorci, Srbi su bili i oni koji se sada izjašnjavaju kao Bošnjaci, jer su pravi Turci otišli u Tursku 1912, godine, sa izuzetkom manjine u Makedoniji. Srbi su bili i oni koji se sada u Dubrovniku izjašnjavaju Hrvatima.

Znači – nemam poverenja u Srbe – pa neću ni da se kao kultivisani seljak izjašnjavam protiv nekog Srbina kojeg Srbi čas hoće-čas neće.

Ako želiš biti politički aktivan intelektualac u Srbiji moraš prvo raščistiti sa tim kome, čemu, kako i zašto, pa onda postati važan, poznat, materijalno nezavistan kao B. Dragaš, D. Jovanović-Piroćanac, B. Srbljanović, ... da bi smeo govoriti, jer je onima koji bi B. Dragaša, D. J.-Piroćanca, B. Srbljanović, S. Noga, ... radije sahranili nego hranili, jeste politički vrlo štetno ubiti ih. A nekog kultivisanog seljaka ili kućnog intelektualca učutkati je za političku upravu, izabranu od nekultivisanih seljaka, radnika i nazovi intelektualaca, ... vrlo lako i bezopasno.

Zato stvarni srpski intelektualci puštaju srpsku nekultivisanu masu da bira one koje prepoznaje kao svoje.

Ne ljutite se ni na urednike Zâdruga i Fârmi! Jer ne profiliraju mediji masu, nego masa profilira programe medija; koji moraju da rade po ekonomskom zakonu ponude i potražnje: Urednici i finansijeri medija znaju da je kultivisanje mase zadatak političke uprave, koja je onakva kakva je i masa koja ju izabere; onda urednicima i finansijerima medija ostanu na raspolaganju tri varijante poslovanja, ili da služe političkoj upravi ili da služe prostacima (što mu nekad dodje na isto) ili da „zatvore radnje“.

Ako vi sada budete meni rekli da sam kukavica, ja ću vam reći da je to tačno. Ali ću vas podsetiti i na to da Julian Assange i Eduard Snowden nemaju decu.

Pa onda i na ovo da su Dragaš i Piroćanac stekli reputacije postepeno u vremenu u kom se smelo govoriti malo slobodnije.

Biljana Srbijanović je od Evrope bila oberučke prihvaćena kao kritičar političkog sistema Slobodana Miloševića. Šta je Biljana tada/onda značila u Srbiji – ne znam, ali je Sloba znao da ne sme da je dira.

Ovi «hrabri» srpski portali koji na YouTube kevcu protiv ovog i onog po mom shvatanju nisu srpska inteligencija. Jedino mi tu nije jasno kako njih niko ne dira, a jedan Višekruna, Paroški ili jedan Sandulović nisu sigurni da će umreti od starosti. Pa ti vidi `di si.

Pogotovo ako ima još poslova koje umesto tebe ne može i neće obaviti ili dovršiti niko.

Solothurn, 31. 05.2020.

Upozorenje Pokretu Svetlost

1. Radite šta hoćete i kako hoćete, ali kažite ljudima da ne izlaze na skupove 5. i 6. juna sa decom, jer uopšte nije sigurno da neće biti nasilja na tim skupovima. Molim lepo!!!

2. Pogrešno je sve skupove koje očekujete, organizujete, planirate, maštate, .. nazvati protestnim, svejedno protiv koga ili čega. Organizujte to kao skupove izražavanja volje i odbrane svako svojih političkih zamisli i težnji, pa pozovite i predstavnike SNS-a, da ne bi organi zaštitite (aktuelnog) političkog sistema, policija i vojska, tukli i svoje.

3. Tamo negde je Branko Veljković pomenuo neka "tri dana mraka", u svrhu sprovođenja neke najavljene operacije hapšenja kojekojih i kojekakvih; belosvetki (negativno) značajnih. To znači da je moguće i sve korisnike Interneta, koji bi, "blockchain" tehnologijom glasali za politički sistem po Vašoj ideji, izbaciti iz saobraćaja; na tri dana, nedelju, mesec, ... Šta onda?

Jer, ako se nekom, kome pripada Internet, ne dopadaju Vaše ideje i poduhvati neće Vam dozvoliti da koristite njegov system komuniciranja i prenosa Informacija. To znači ovo: da biste zaista sve to/ovo ostvarili morali biste imati srpsku elektronsku mrežu komuniciranja i prenosa podataka (kakve imaju Rusi i Kinezi), u koju bi možda?! (dakle ako im dozvole vlasnici Interneta) mogli ulaziti i delovati po Vašim zamislama i oni Srbi iz Australije, Evrope, Amerike, ...

Bojim se da ćete se vrlo razočarati u rezultat celog Vašeg poduhvata. Ipak, nastavite u svemu ovom sa pretpostavkom da je sabotaža Vaseg projekta već detaljno organizovana.

P. S.

Juče sam (Internetom) pristupio Pokretu svetlost. Ovo kažem da nisam protiv Vas, nego (ono gore napisano) gledam sa pozicije slobodne ptice.

vaš deda iz Negleda
Solithurn, 02.06.2020.

Gospodine Dragaš!

Prve dve i najvažnije struke su tu u Srbiji:
 Policija i Sudstvo za lopove malog kalibra i
 Služba državne bezbednosti i Sudstvo za lopove
 nacionalnog kalibra.

Aktivirajte te specijaliste i pola posla je završeno.
 Druga polovina posla je shvatanje da Vaša lista vrednosti
 (Bog, zajednica, porodica, naše firme, naša struka, ja) ne
 vredi ni koliko stare novine na tavanu ili u podrumu jer je
 na prvom mestu čovek koji sebe razume kao Boga, za
 razliku od čoveka koji sebe ne razume ni kao stoku, jer
 nije ni čovečuljak da bi to sebi priznao; a prvenstveno
 zato što nije inteligentan ni toliko da bi znao koja je
 razlika između čoveka i vola. Toliko inteligentni su i svi
 Vaši specijalisti koječega koji su tu u Srbiji i tamo/ovamo
 u belom svetu rasuti.

Slušam Vas, evo, par meseci (dva ili tri). U bankarstvo
 se ne razumem, ali sam diplomirani otac i diplomirani
 čovek, te Vam sa ove dve diplome ljudski kažem da ne
 samo Srbima, nego i celoj civilizaciji nema spasa. Ljudi
 su suviše oholi, suviše sigurni da specijalnosti u ovom i
 onom donose rešenja.

Rešenje je ipak u postavljanju neke Liste vrednosti, ali
 nju ima samo diplomirani čovek. Da bi se prema njoj
 stvorila zajednica, mora vodjstvo naroda preuzeti
 dobronameran apsolutista, tj. dobronameran diktator.
 Gde je takav?

I koji današnji specijalisti i nestrpljivi lopovi će mu
 dozvoliti da dovrši posao?

Kao zaštitu neće imati nikog, jer kad bi ljudi znali zašto ga treba štititi znali bi i šta on hoće da uspostavito, pa bi mogli to i demokratski, bez njega apsolutiste, uspostaviti; ali, avaj, ... vrzino kolo iz kog nema oslobadjanja, nego po dijalktičkom razvoju društva:

Kao što više nismo ljudožderi tako jednog dana nećemo biti ni dvonožna stoka.

Šta su par hiljada godina prema večnosti, u kojoj ionako nema večnog života, jer je sve osim Promene prolazno!

Zašto je politički program Branka Dragaša ipak jedini koji ima smisla za Srbiju?

Kojigod od sadašnjih srpskih političara ne drži na umu to da se ni u jednoj školi na svetu ne mogu „preskakati“ razredi i da se ni u jednoj školi ne može odmah posle upisa u nju izaći na Diplomski ispit, nije dovoljno dobar da sedne na stolicu na kojoj je sadašnji predsednik države Srbije.

Ovo ne znači da njega treba ostaviti na toj stolici na kojoj je, jer čak i da nije nikog pokvario, za jednu deceniju u srpskoj politici nije uspeo ni malo da obrazuje narod Srbije, a kamoli da ga izvede na Diplomski ispit, jer on, sadašnji predsednik srpske države, o Obrazovanju naroda ne zna ništa.

To znači da Srbiji neku promenu na bolje može doneti samo Vlada narodnog spasa, pa posle Trajna vlada narodnog održanja, jer je srpski narod trajno lako kvarljiva materija. Od onog srpskog cara koji je ubio svog oca i izvadio svom bratu oči do onog koji je 1813-te poveo Srbe protiv Turaka, pošto je prethodno obezglavio vodju jednakog pokreta iz godine 1804-te.

Pa tako dalje kroz 19-ti i 20-ti vek.

Ako je srpsko društvo (kako reče Nikola Sandulović) „... društvo koje se podelilo na bogate, bezobrazne, osione, na starlete, na homoseksualce, na manipulatore, na ubice i pljačkaše, ... s jedne strane i s druge strane na bolesne uplašene, razočarane, očajne, i razorenu srpsku populaciju. ...“ ,

(<https://www.youtube.com/watch?v=2Nr-AOiNpuk> 37:35), a ja sam sasvim siguran da je to istina, onda to srpsko društvo neće oplemeniti Nova republička vlada, jer od takvog naroda iz kojih su današnji srpski političari, se ne može odjednom „napuniti“ Narodna skupština novim plemenitim političarima; jer ih nema u srpskom narodu, a nema ih ni u Srpskim novim bajkama.

Ja verujem da ste svi Vi, gospodo kritičari sadašnjeg predsednika države Srbije, dobronamerni ali ne verujem da u Vašim partijama, zajedno uzetim, ima dovoljno plemenitih ljudi koliko ima delegatskih sedišta u sali Narodne skupštine.

Pa i da ih ima – ovaj lako kvarljivi i sada ovakav narod „s jedne strane“ i ovakav narod „s druge strane“ neće za svoju Skupštinu i upravu sada odabrati 100% ljudi iz tzv. Opozicije.

A treba uzeti u obzir i to da su i neki političari sadašnjeg saziva Narodne skupštine dobri za ostajanje u srpskoj politici.

Tako dodjemo do tog zaključka da bi bilo koji od vas, kritičara sadašnjeg predsednika države Srbije, i kad bi postao predsednik, upravitelj, vodja naroda Srbije morao (!!!) delati kao dobronameran apsolutist, dobronameran diktator, dobronameran učitelj, ...

Možda je od Vas neko i sposoban da bude dobronameran apsolutist ili dobronameran diktator ali nijedan od Vas nije dovoljno dobar da bude narodni učitelj.

Čuo sam vas sve i „To je to.“

A srpskom narodu, kao i većini naroda ove planete trebaju prvenstveno učitelji, pa tek onda ekonomisti, lekari, inženjeri, itd.

Političari ne trebaju nikom. Političare trebaju samo pokvareni ljudi i pokvareni narodi.

Jer bi trebalo da vladaju ova dva pravila:

„Što ne želiš da tebi rade – ne radi ni ti drugom,“ i

„Za reč se drži čovek, a stoka za ular i povodac.“

Sudstvo, policija i Pisani zakoni moraju postojati samo za odbranu od psihopata;

a to su ubice, silovatelji, lopovi bilo kog nivoa, ...

Srbi, nemojte posle reći da vam nisam ponudio!

Uvod

Rezultati parlamentarnih izbora u Srbiji (od 21.06.2020.) ne čude ljude koji znaju da je ne samo „pet posle dvanaest“, nego je i to da Srbima treba još trideset, a možda i pedeset godina da uopšte pogledaju na sat; da bi videli da su u velikom zakašnjenju na Putu uljudjivanja. Sad čitam tu u nekim novinama da bi vodje stranaka koje su pretrpele „neuspehe“ na pomenutim izborima trebali podneti ostavke.

Koji da dodju na mesta vòdja stanaka koje su pretrpele „poraze“?

Kome da dodju nove vodje stanaka koje su pretrpele „poraze“?

Od Josipa Broza, da sad ne pominjem sve koji su vodilu državu Srbiju, do današnjeg dirigenta su nesposobnjakovići istog kalibra istom nekultivisanom narodu.

I što je neko bivao duže u upravi države Srbije, da li kao predsednik države ili kao predsednik vlade – svejedno, to je potvdjeniji nesposobnjaković.

Od 1990-te bilo koji politički program, u kom nema novaca i Kosova, da Srbima ponudiš – ne vredi ti ništa! Srbe interesuju novac u džepu i Kosovo; ako ne treba da se ide u boj.

Prema tome ovi koji su na poslednjim parlamentarnim izborima „izgubili“ – neka se smatraju samo ignorisanima medju istima i uživaju u zabludi da nisu jednaki bezveznjacima koji su dosad upravljali Srbijom.

Pošto ne vredi nuditi nekom nešto što ga ne interesuje, to su oni koji su do sada upravljali državom Srbijom potrošili svoje prilike da narod Srbije kultivišu i zainteresuju i za neke druge vrednosti osim novaca, odela, provoda, automobila, putovanja, letovanja, palata, bankovnih računa tamo i ovamo, ...

Posle svih Kurti i Murti nekultivisani narod nema poverenje u menjanja Kurti i Murti.

„Pošto su nam Kurte i Murte sudjene, jer mi druge ne možemo ni prihvatiti, neka nam ostane ovaj koji deli novce. I da je što više parlamentarnih i kojekakvih političkih izbora; barem dva, tri godišnje: da dobijamo češće po pet, deset hiljada, ... Dinara.“

Cela ova moja kritika Kurti i Murti Srbije ne bi vredela ništa da je već dvadeset i tri godine ne nudim Program prosvetljenja naroda (bilo kog).

Medjutim: Kojem Kurti ili Murti treba kultivisan narod, a koji narod čuje rado ocenu da je prost; nekultivisan?

Tema:

Vlada Srbije ima dvadeset ministarstava:

1. Ministarstvo spoljnih poslova
2. Ministarstvo unutrašnjih poslova
3. Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija
4. Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture
5. Ministarstvo finansija
6. Ministarstvo privrede
7. Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede
8. Ministarstvo zaštite životne sredine
9. Ministarstvo rudarstva i energetike
10. Ministarstvo pravde

11. Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave
12. Ministarstvo odbrane
13. Ministarstvo za evropske integracije
14. Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja
15. Ministarstvo zdravlja
16. Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja
17. Ministarstvo omladine i sporta
18. Ministarstvo kulture i informisanja
19. Ministar bez portfelja zadužen za demografiju i populacionu politiku
20. Ministar bez portfelja zadužen za regionalni razvoj i koordinaciju rada javnih preduzeća

Četrnaesto na listi njih je

Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

УНУТРАШЊЕ УРЕЂЕЊЕ МИНИСТАРСТВА

*** У Министарству се образују следеће основне унутрашње јединице:

1. Сектор за предшколско и основно образовање и васпитање;
2. Сектор за средње образовање и васпитање и образовање одраслих;
3. Сектор за међународну сарадњу и европске интеграције;
4. Сектор за високо образовање;
5. Сектор за ученички и студентски стандард и инвестиције;
6. Сектор за дигитализацију у просвети и науци;
7. Сектор за дуално образовање и васпитање;

8. Сектор за финансије;
9. Сектор за инспекцијске послове;
10. Сектор за науку и
11. Сектор за технолошки развој, трансфер
технологија и иновациони систем

*** У Министарству се као **посебне унутрашње јединице** образују Секретаријат Министарства и Кабинет министра

*** У Министарству се образују Одељење за координацију рада школских управа, Одсек за правне послове, Одсек за људска и мањинска права у образовању и Група за интерну ревизију, као уже унутрашње јединице изван сектора и Секретаријата.

* * *

Prema sektorima sadašnjeg srpskog ministarstva br. 14 – **obrazovanje** u Srbiji se svodi na učenje čitanja, pisanja i ovladavanja znanjima i stvarima koje se koriste u oblastima nadležnosti ostalih ministarstava države.

Prosvete, kao nauke o čoveku i svetu u kom živi, te nauke o shvatanju svrhe i smisla ljudskog bića, morala, nesebičnosti (što pripada takozvanoj metafizici) – nema u srpskom ministarstvu br. 14.

Ako sad neko bude rekao da to/ono što bi se moglo shvatiti kao prosveta jeste obrazovanje na tzv.

Filozofskom fakultetu Srbije ja mu kažem da greši jer filozofija, kako ju shvataju, zastupaju i prenose filozofi Srbije jeste znanje o **istoriji** razmišljanja i shvatanja sveta, te sistem novih špekulisanja po tim starim (tzv. filozofskim) temama.

Da su Filozofski fakulteti Srbije institucije koje očovečuju ljude valjda bi dosad izobrazile kojeg vodju naroda sposobnog da, ako ne ceo srpski narod, a ono barem studente koji su razumeli sve one teške nauke i koji posle postaju političari, direktori, učitelji, profesori, ... pouči svrsi poštenja i altruizma, odnosno izobrazuje za službu svom narodu.

Znači – vidljivo i nesumnjivo – nemamo prosvetitelje naroda. Dositej Obradović i Vuk Stefanović-Karadžić su opismenjivali ljude. A od opismenjenih dosad se nijedan nije uzdigao do prosvetitelja.

Ja se smatram kvalifikovanim prosvetiteljem ali današnjim srpskim mutivodama u upravama ne trebam, a masa ljudi koja bi da preživi, poživi i doživi veruje da ni njoj nisam potreban.

Ja bih za šest meseci sredio političko-upravnu situaciju u Srbiji. Dali bismo da se odštampa moja sveska od 80 stranica „Metafizika dvadeset i prvog veka“, (eto je na mom sajtu www.iging-studio.ch link „bücher“ (knjige): <http://www.iging-studio.ch/literatur.html> – filozofija diplomiranog čoveka), proda sudijama, direktorima koječega i pomoćnicima njihovim, ofcirima, lekarima i doktorima medicine, učiteljima, nastavnicima i profesorima. Pomagao bih seminarima od grada do grada. Onda bih referendumom tražio od naroda Srbije pravo da iz političke i bilo koje ekonomsko-upravne službe otpustim sve ljude koji kod mene ne bi pokazali zadovoljavajuće znanje iz „Metafizike dvadeset i prvog veka“; koju bih dalje uveo kao obavezan predmet na svim fakultetima,

(kao što je to nekad bila „Opštenarodna odbrana“), a za već koječega diplomirane i kojekakve upravitelje uveo naknadno obavezan ispit iz „Metafizike ...“.

Ako neka uprava ne bi položila ispit iz ljudskosti (tj. Metafizike 21-og veka) uveli bismo tamo odmah prinudnu upravu pa za tri meseca i njoj novi ispit ljudi Nove uprave iz moje „Metafizike ...“

Po funkciji i pravima koja bih ja referendumom dobio izgleda kao da bih ja postao vrhovni diktator. Ali ja ne bih ništa odlučivao, osim što bih davao ocenu o tome ko je razumeo šta je to poštenje i zašto je bolje biti pošten, nego lopov i mutivoda.

Znači: polaganje ispita čovečnosti bi bilo obavezno samo za sve koji već rade ili bi radili kao upravnici državnih službi i državnih preduzeća. Ostalima bi bilo po volji. Privatni sektor bi bio oslobođen od ovladavanja metafizikom dvadesetog prvog veka.

Moje shvatanje metafizike dvadeset i prvog veka bi prvo išlo, na javnu raspravu, svim filozofima i nadri-filozofima, svim intelektualcima i nadri-intelektualcima, svim umetnicima i nadri-umetnicima, ... itd. Pa ako neko obrazloži da pričam gluposti – ništa samnom.

Tom poslu – obaranja ovog mog predloga - možete već sada pristupiti.

Ja kao pošten čovek ne bih ni ovo nudio, da sam čuo da u svetu ima čoveka kvalifikovanog za prosvetiteljstvo ali – nema ga.

Filozofi i duhovnjaci cele ljudske istorije kao i današnji istoka, juga, zapada, severa i neba – u to sam upućen – nisu sposobni deci objasniti fiziku po MKS sistemu i fiziku (tzv metafiziku) nepodpadljivu MKS sistemu.

Kritika kritičara Milomira Marića

Na YouTube kanalu [Bez Cenzure - Zvanični kanal](#) od 27.06.2020

bude postavljen video: „Milomir Marić – novinar“

https://www.youtube.com/watch?v=GnCApNqafqI&lc=UgwmTncvZro8CNm_IE94AaABAg.9AQNnQGatxo9ARHaN4xk8f

Kao što Milomir Marić poznaje vas i zna da vi njemu obrazovno ni intelektualno ne možete prići – pridje on vama (glupim TV emisijama), jer zna da, ako vam on ne pridje – prići će vam neko drugi (YouTube, FB, Pornhub, twitter, instagram, tiktok, Žika šarenica, Pink, ...), a od nečeg se mora živeti; pa se Milomir Marić samo ekonomski prilagodi „tržištu“ tj. vama, ...

tako i ja poznajem vas pa vam ovu kritiku vâs ne dajem tamo, jer znam da ju nećete svi ni primetiti, a kamoli pročitati, nego vam ju dajem ovako; jer se vi lepите na bombastične naslove – kao muve na govna.

Pretpostavljam da toliko u glavama imate da biste pogledali, uporedili i zaključili da što neki medijalni prilog manje mozganja zahteva to je više pregleda njega (priloga):

- jedan novi porno film za dan pogledaju milioni ljudi (znam to jer ih i ja gledam);
- jedan prilog sa fudbalske utakmice (pogotove španske, italijanske i engleske lige) za dan pogledaju milioni ljudi (znam to jer ih i ja gledam);

- jedan muzički spot za kratko vreme pogledaju i odslušaju milijarde ljudi („Gangnam Style“, „Despacito“, ... (znam to jer sam ih i ja pogledao po pola minuta)
- jedan prilog o životu u prirodi (savani, pustinji, džungli, na brdima, u snegu, ... pogledaju stotine hiljada ljudi za neku godinu vremena
- takodje priloge portala „idiokratija“, „mario zna“, „centar“, „balkan info“, „benjak ilija“, „balkan ufo“, ... za par dana pogleda oko sto hiljada ljudi.
- jedan prilog RTS Obrazovno-naučnog programa - Zvanični kanal filozofija – pogleda nakon nekoliko meseci jedna do tridesetpet, četrdeset hiljada ljudi. itd. Što je nešto inteligentnije – to ima manje pregleda, posetilaca, interesenata, ...

To što ne verujete M. Mariću da njegove „reality programs“ gledaju na Svetoj gori znači da vi verujete da su tamo svi inteligentniji od Pahomija, Kačavende, Nikodima Bogosavljevića, ...

Moje vidjenje protesta od 07.07.2020. u Beogradu

Ko je sinoć bio tamo ili je video ono u direktnom prenosu - danas zna da srpske dnevne novine (koje ja redovno "online" pratim, dakle ne znam za sve ostale) - lažu o početku i vodjstvu protesta: Nogo se pojavio tek kad je sve postalo ozbiljno, a (po mom mišljenju) da je čestit čovek - ne bi se uklinjavao medju stranama (buntovnika i policije) jer to nije bio njegov projekt. Svojim ulaskom u dvoboj je dao osnovu dnevnim novinama da lažu. Po mom shvatanju - Nogo je i ovde istupio amaterski. Tužno je konačno to što narod, pored svih amatera i diletanata srpske pozicije i opozicije, veruje u to da je Nogo nekakvo političko rešenje za Srbiju. Ali ko je bolji od njega?

Sve u svemu - ne verujte novinama, nego pogledajte naknadno snimke dogadjanja na YouTube-u. [Srbinfo](https://www.youtube.com/channel/UCB18111111111111111111) je bio tamo od početka.

Siroma` snimatelj Zlatanović se nagutao suzavca i posle uganuo nogu, a ipak je hodao od ulice do ulice i snimao potpuno "čišćenje" Beograda.

Tamo neki SNS-ovac u tamo nekim novinama koje drže stranu SNS-u zaključuje da je sve bilo organizovano, a na osnovi toga da je Televizija N1 postavila devet kamera i da su mnogi došli na skup sa rancima punim kamenja.

Na snimku početka dešavanja se vidi da ni dva od sto ne nose rančeve. A da je N1 posle sat vremena postavila devet kamera i da su neki posle došli sa rančevima punim kamenja – može biti da je bilo. Ali – počelo je spontano! Koga interesuje istina neka gleda snimke na YouTube-u.

Druga stvar: kako su naivni da ka Beogradu kreću autobusima neki nezadovoljnici iz Vranja, ... policija će ih zaustaviti u Jagodini, ... ili ko zna u kojim njivama. P. S. i svi oni quasi političari, koji su pokušavali da se ukajle sinoć ovde i pre nekog dana medju studente, su politički lešinari: starci pokušavaju celog proleća koješta protiv aktuelne vlasti i - ne uspeva ima ništa. Sad su krenuli mladi.

Kao prvo, jedan okoreli političar mora imati toliko mozga i osećaja za narod te shvatiti da ih srpska omladina ne treba, ni kao organizatore protesta ni kao moguće "Kurte ili Murte". i drugo: kakvi-takvi dosadašnji "uspesi" okorelih srpskih političara imaju temelje na promašajima pozicije, a ne na političkim programima koji bi masi nešto značajno bolje doneli. Ne kažem da nema dobrih ideja, kakva je i ona "Pokreta svetlost" ili namera „Suverenista“ (DJB) Radulovića i društva oko njega ali srpska politička masa je tradicionalno lenja i probudi se tek kad joj dopizdi "jebanje u mozak". Pošto srpska politička masa može mnogo takvog jebanja podneti - sve ide sporo - ali stigne. Znači ne treba ju potceniti potpuno, jer je ona kao i prase koje legne na ledja da mu češkamo stomak, ali ako mu jako pritisnemo jaja – ono pobegne.

Moje vidjenje protesta od 08.07.2020. u Beogradu

U dnevnim novinama koje podržavaju SNS-ovce se jutros pojavio članak sa ovim naslovom:

„Maske im neće pomoći“ Ministar policije se obratio iz Palate "Srbija": Imamo snimke, svi nasilnici će biti uhapšeni“ Kao prvo te/one novine mi odavno blokiraju komentare, jer im je dopizdilo da ih poučavam pravopisu ili da objave komentar na logici koje vrlo često nema u njihovim člancima. Opet moram reći da sam u njima pročitao zaista dosta analiza i komentara stručnih ljudi o kojekakvim ekonomsko-političkim situacijama u svetu. To budu uvek vrlo obimni članci iz kojih saznam stvari o kojima pojma nisam imao, a i dalje pojma nemam. Dakle, ovako: vidim ovaj polupismeni naslov „Imamo snimke, svi nasilnici će biti uhapšeni“ i znam da to ne treba čitati. Novinar sa stilom bi napisao. „Imamo snimke. Svi nasilnici će biti uhapšeni.“ jer se tu radi o dve proste rečenice te nema mesta zarezu; tj. pravljenju prosto- proširene rečenice. Šta tu da čitam kad je protesta u Srbiji toliko da je onima koji hoće da se od buntovnika odele jednostavnije da odu u kasarne i zatvore, jer za stotine hiljada buntovnika po Srbiji nema mesta u svim srpskim zatvorima i kasarnama. Neću da čitam izjavu ministra policije jer sam već juče od njega pročitao da u huligane ubraja i sve one lepe devojkice za koje se može sigurno tvrditi da su miroljubive ali su prišle kao moralna podrška svojim momcima; koji ne mogu više da trpe jebanja u mozak. Za one momke koji su došli bez devojkica se može pričati svašta, ali se ne sme tvrditi da su plaćeni provokatori nekog opozicionara ili nekih tajnih

službi: Da su plaćenici oni bi obavili posao provociranja policije pred Skupštinom i otišli. Prvo: takozvanih (od strane ministra policije) provokatora je toliko mnogo da bi se neko od njih izlanuo od koga su plaćeni.

Ili bi u tu grupu buntovnika za plate bili ubačeni informanti policije, pa bi se saznalo ko plaća buntovnike-provokatore.

Drugo, da su provokatori plaćenici ne bi za „posao“ van opisa radnih mesta satima, posle rasturanja skupa pred Skupštinom, ulicama Beograda gurali kontejnere za otpad i palili sadržaje u njima, a i ako bi – onda ne bi morali da stalno ponovo naleću na policiju i gutaju suzavac.

Treće ko je platio „provokatore“ u Nišu, „provokatore“ u Novom Sadu, ...?

Četvrto gde su „plaćenim provokatorima“ rančevi puni kamenica?

Osnovno pitanje je: Zašto ministar policije istupa u odbranu propale vlasti propale Srbije?

Kad bi meni na nekom službenom radnom mestu deset ljudi vikalo: „Dragoljube, pederu! Dragoljube pederu!“ ja bih im rekao: „Terajte se u tri pičke meterine!“ i – otišao. Ali nekom deset puta deset hiljada ljudi urliče: “Vučiću, pederu!” i – istupa Ministar policije da brani propalu stvar. U svetskoj politici su mirno sa službenih radnih mesta odlazili političari koji su znali da ih niko neće moći optužiti za nečasne radnje, a nasiljem brane svoja službena mesta političari koji se boje silaska sa vlasti, tj. gubitka kontrole policije i sudstva.

Solothurn, 09.07.2020.

Dragi Srbi, Generalni štrajk!

Šta ste videli iz protesta pred Skupštinom Srbije od 7., 8. i 9. Jula?

Da sa onima koji provociraju policiju da rasteruje mirne demonstrante nećete ništa postići.

Ne možete nikom od provokatora dokazati da je od strane aktuelne srspske političke uprave plaćen da provocira policiju da dobije razlog razbijanja mirnih demonstracija nezadovoljstva političkom upravom Srbije ili je plaćen od nekog opozicionog političara koji je u “poslovnom dogovoru” sa aktuelnom političkom upravom Srbije; ili je nekako plaćen od neke nesrpske države, službe i organizacije.

Aleksandar Vučić kaže da neće predate upravu onima koji žele promenu vlasti u Srbiji protestima na ulicama; jer on tvrdi da je političku pobjedu stekao voljom naroda na legalnim izborima.

Ako vi verujete da se u Srbiji mora nešto radikalno menjati i ako stotine hiljada ljudi u Srbiji urla “Vučiću, pederu!” onda vam je jedino sigurno rešenje Generalni štrajk.

Ne obazirite se na penzionere, jer oni ionako nisu politička sila, samim tim što su potkupljivi, ne obazirite se na neradnike i huligane.

Zaustavite sve vozove, sve autobuse, sve službe, sve elektrane, sve dobave hrane, vode, lekova, ...

Kako je A. Vučić spreman na ustupke (bio studentima) tako će i sa predstavnicima sadašnjih demonstranata nezadovoljnih upravom njega (A. Vučića) morati razgovarati.

Penzionerima je obećao da će penzije biti redovno isplaćivane. Neka oni ostanu u ljubavi i dobrim odnosima sa njim, a koliko ih on voli može dokazati dalje redovnim isplatama penzija. Ipak od vas, politički validnih, zavisi gde i šta će penzioneri moći kupovati, dobijati i imati. Uskoro ću vam objasniti Novi zakon o oduzimanju prava političkog glasa muškarcima iznad 60 godina starosti, ženama iznad 50 i kriminalcima.

Ne dozvoljavajte nijednom dosadašnjem parlamentarcu Srbije ili opozicionom vodji da vam “soli pamat”, niti da vam se priključuje.

Neću ni sa jednim da se zameram, pominjući ih poimenično. Ako mi budete nekog pomenuli kao valjanog – onda ćemo ga zajedno “analizirati” i – objasniću vam kako su svi politički diletanti ili amateri. Šta ćete vi jesti ako Generalni štrajk potraje?

Idite svojim u selo. Platite im boravak i hranu svojim radom u poljima. Ako nemate nikog u nekom selu da bi vas primio na rad i preživljavanje – tražite od A. Vulina da vam da pakete hrane iz Vojnih rezervi, jer su to vaša skladišta za slučaj rata sa spoljnim neprijateljem ili unutrašnjim koji deluje kao da je spoljni, odnosno koji je bez sluha za narod Srbije: Generalni štrajk je psiholiški rat bez uništavanja materijalnih i lično-ljudskih dobara. A onda ćete videti da li će neka prijateljska ili „prijateljska“ država posavetovati Vučića da pusti narod da pocrka, u kom slučaju on ne bi dalje imao koga da „jebe u mozak“ ili će ga savetovati da poslušava volju naroda i uzme ju za ozbiljno.

Dakle – rekao sam vam, a vi se dalje ravnajte.

Solothurn, 11.07.2020.

Zakon o oduzimanju prava političkog glasa

- a) muškarcima starijim od 60 godina.
- b) ženama starijim od 50 godina i
- c) kriminalcima starijim od 27 godina

- Ministarstvo odbrane Srbije kaže sledeće:

„Obaveze lica u rezervnom sastavu nastaju od dana otpuštanja sa služenja vojnog roka ili civilne službe, od dana kada je obaveza služenja vojnog roka i civilne službe regulisana na drugi način, odnosno od dana prestanka profesionalne vojne službe, i traju do kraja kalendarske godine u kojoj vojni obveznik (muškarac) navršava 60 godina života.

- Obaveze lica u rezervnom sastavu za žene nastaju početkom kalendarske godine u kojoj navršavaju 19 godina i traju do kraja kalendarske godine u kojoj navršavaju 50 godina.“

- Zadnjih sedamdeset godina političkog života Srbije se videlo da stari ljudi nemaju volje, nemaju snage i nemaju interesa da se maksimalno aktiviraju u politici Srbije. A njima je u siromaštvu Srbije lako manipulirati nekim malim sumama novaca kojekakvih finansijskih pomoći.

- Ovo ipak ne važi za sve penzionere i stare ljude ali pošto se ne može sasvim tačno odrediti od koje godine njegove starosti nekog ovaj svet i politika njegove države uopšte ne interesuju, to sam ja krenuo od toga kako Ministarstvo vojne odbrane Srbije procenjuje fizičku nesposobnost muškaraca i žena za vojnu službu državi Srbiji.

- Ako neko bude hteo da godine isključivanja iz političkog života Srbije pomeri na gore, recimo na 65 za muškarce i 63 za žene, koje su godine njihovih odlazaka u penziju – molim lepo! Ali jednom su zaista za politički život države štetni, jer su potkupljivi i nesposobni, kako telesno tako i mentalno, da se suprotstavljaju štetnoj političkoj upravi države, a štetnoj plitičkoj upravi države daju svoje političke glasove ili joj stoje kao podloge za manipulacije političkim glasovima.

- Kriminalcima osudjivanim iznad starosti od 27 godina da se zauvek oduzme pravo političkog glasa.

Tu je dovoljno stati na stanovište da ljudima do 27 godine starosti kriminalne radnje njih računamo kao učenje življenja u društvu. Ali jednom se moraju odlučiti da li će živeti za opšte dobro, sa svim beneficijama i obavezama ili će biti tretirani kao neprijatelji društva iz kog potiču: Ne može im se oduzeti državljanstvo, ali im se može oduzeti pravni uticaj na život društva kom svojim kriminalnim radnjama čine zlo.

Osobi koja udje u brak sa osobom starijom od 27 godina a osudjivanom za kriminalne radnje takodje da se oduzme pravo političkog glasa, jer je verovatnije da će štititi interese i radnje svog kriminalno aktivnog bračnog druga, nego interese društva.

- Osobe neosudjivane za kriminalne radnje a starije od 63/65 godina mogu biti politički birane u upravu državom iako ostaju bez prava političkog glasa, što u suštini nije gubitak za njih, jer idemo tom logikom da nije moralno dati glas sebi kao, recimo kandidatu za

predsednika partije ili države, a nije ni za očekivati da svoj glas da političkom protivkandidatu, jer bi tim priznao da je njegov protivkandidat društvu koje bira bolja opcija.

Šta papagajiše Srdjan Nogo?

Da sam ja Aleksandar Vučić ja bih pustio Noga da radi sve što se sme i priča šta hoće, jer mu je koncepcija diletantska; nesvrshodna ili čak kontraproduktivna. Vučić može reći i ovako: „Od protesta nema ništa sa tajkunima – a nema ništa ni sa Nogom.“

Srpska policija je glupa što konjima, psima, pendrecima i suzavcem ide na onu lepu i milu omladinu: Glupa što tako radi na iskrene napade na njih ili je glupa što sve to radi na dirigovane, inscenirane napade na njih. Da je policijska komanda inteligentna i poštena trebala bi da radi ovako: Instaliraj veeeelike reflektore pred, nad i pored Skupštine: kako ste postavili metalne ograde tako postavite brzo stabilne građevinske skele. Na skele postavite snajperiste i gadjajte gumenim mecima svakog koji na policiju baci kamen ili koješta opasno. Videćete kako će prestati napadi na policiju. Ali nećete vi to. Jer nekom više odgovara da rastera nezadovoljnike srpskom upravom , nego da rastera siledžije.

Ako A. Vučić "padne" - pašće zbog svog lošeg delovanja, a ne zbog delovanja i kritike Srdjana Noga. Recimo ovako: Poeni kod nekultivisane mase se postižu kritikama onih koji loše rade ili ne rade ništa gde treba dobro raditi, ali suština Nogovog programa je „Potpis obaveze na poštenje“.

Ja sam pošten čovek. Pošten se može biti samo ovoliko koliko sam ja. Ni Isus nije bio blaži od mene, jer ja ne bih onoj ženi rekao:

„Čovek daje prvo svojoj deci, pa onda psima.“ Niti bih afektivno rušio stolove trgovaca pred onim Hramom; Takvi su i – idemo dalje.

Ali ne bih potpisao Nogoovu obavezu nikad. Nikad!

Potpis takve obaveze je uvreda za poštenog čoveka.

Nogo je još mlad i u tom kokošinjcu koji se zove Beograd nije naučio da postoje ljudi koji se stide i zbog toga što moraju svoje kuće zaključavati, pa to izgleda kao nepoverenje prema susedima i ostalim seljanima; ali se mora kuća zaključavati zbog onakvih koje bi Nogo naterao da potpišu Obavezu da neće krasti.

Idi, Srdjane koju godinu da živiš u Pećincima, Sibaču, ... Levosiju, Lukovu, ... pa ponudi seljanima da potpisuju da neće brati voće i povrće iz tudjuh njiva. Dobićeš motiku u glavu, jer i tamo krađu gradski neradnici. Dodju automobilima iz grada, udju u štalu, omamne tele, odseku glavu, papke, ogule kožu, izbace iznutricu i – pobegnu u grad.

Koji će ti krasni u vodjstvu naroda onaj kojeg pozivaš da prvo potpiše da neće krasti?

Etiketirao si ga ispravno na osnovi njegovih prethodnih delovanja da je lopov i sad tražiš da ne bude to/ono što jeste? Nogo, Nogo! Ti ne shvataš koji si bezveznjak.

Zarekao sam se da ne udjem u Srbiju dok je na njenoj upravi Aleksandar Vučić, a zaričem se evo, da neću ući u Srbiju ni ako srpska masa bude izabrala Srdjana Noga za nekog odlučujućeg faktora politike Srbije.

Tu ih ima dosta koji iza ćoškova merkaju koja mesta u političkoj upravi Srbije, ali da im se ne zameram. Kao što oni čekaju tako i ja čekam da kažem: „Idem u Srbiju.“ ili „Ne idem u Srbiju.“

Noga i monaha Antonija moram pomenuti jer su najaktivniji i za moj dolazak u Srbiju najopasniji. A ako su Srbima dobri – neka ih im.

Ako se srpski političari moraju potpisivati da neće krasti onda „diži ruke od tog posla“.

To je Stanje stvari – da iz takve mase bivaju na vlast postavljeni lopovi i lažovi. Dijalektika.

Ne možeš ubrzati zrenje voća i povrća voljom poljoprivrednika nego mesecima Sunčeve topline.

To što Nogo i monah Antonije rade i pričaju nije toplina koja ubrzava zrenje politički zelene Srbadije. Srbadija mora prvo napustiti sadašnja interesovanja (Happy, Pink, RTS, ...) i steći interesovanje za vrle stvari. Ne znaju to ni oni niti to znaju akademci koje Nogo tu sporadično kritikuje, imenuje i poziva da se politički aktiviraju.

Ali postoji intuicija kao veza pojedinačnog uma sa akumuliranim znanjem cele vrste ljudi i svih inteligentnih bića ove planete iz prethodnih par milijardi godina.

Akademcima nisu jasni ni oni sebi samima, a nije im jasan ni Nogo, ali – im je intuitivno jasno da ni oni (akademci) ni Nogo nisu faktori od značaja za političku situaciju Srbije, pa korisno sede u svojim kućama i lažu sebe da su bolji od onih koji polako zriju. Jer akademci Srbije su „suve šljive i orasi“; Nisu trulež ali nisu ni semenje ili humus; `ajd da ne pominjem druge vrste biljnih hraniva.

Prijateljski vama vaš deda iz Negleda
Solothurn, 14.07.2020.

Kome trebaju vodje?

Nikad nijedna ljudska zajednica nije bila ni blizu tome da može egzistirati bez vodje, niti će biti, jer će ljudi zauvek ostati intelektualno različiti kao i sada. Onih 10 do 20% inteligentnih ljudi koji su toliko inteligentni da mogu zahvaljujući nauci, literaturi i tehnologiji svoga doba sve samostalno shvatiti i pozitivno koristiti neće nikad biti društveno obrazovna sila do ostalim ljudima ugrade tu snagu intelektualne, pa otud i političke, samodovoljnosti; koja je, objektivno rečeno, relativna. Jer ni oni koji ne trebaju vodje ne bi se podigli na relativnu društvenu samostalnost bez akumuliranog znanja i bez na akumuliranom znanju dostignute tehnologije.

O instinktu kao znanju vrste, možemo reći ovo: Po instinktu jedan pauk plete mrežu iako mu to niko nije praktično pokazao; jedna kukavica ubaci svoje jaje u gnezdo druge ptice iako se ispilila u gnezdu ptice neke druge vrste, što znači da ništa nije naučila od svoje majke – koju, dakle, nikad nije ni videla; jedna zmija zna tačno da otrov treba bacati u oči čoveka koji joj je opasnost; itd. Sve slične stvari mladunče čoveka vremenom nauči od svojih roditelja ili ljudskog društva, a jedino svojstvo ljudskog bića, koje bi se moglo klasifikovati kao instinkt, je društvenost; težnja za blizinom drugih ljudi. Tu težnju imaju i sva niža živa bića u svojim vrstama. Međutim samo ljudskom biću je od Stanja stvari izradjen zadatak, odnosno instinktivna težnja ka shvatanju sebe sebi i sebe u Celom; Apsolutnom. U toj težnji čovek se podigne na intelektualni nivo osveščivanja Apsolutnog.

Znači – nema Boga sebe svesnog bez čoveka, koji je ispoljenje Njega kojim se On osvešćuje, te tako čovek postane pozicija Boga. Apsolutnom je dovoljan jedan takav čovek pa da krikne od sreće.

„Bio sam sve u jednom („prvo beše Svetlost“) krenuo sam u diferenciranja („onda bude reč“, vibracija, pokret, ispoljavanje) postao sam sebe svestan čovekom, ispoljenjem mene sâmog. Što mi sva ispoljenja nisu jednako inteligentna ni jednako motivisana da se shvate kao Ja – nema tragedije. Sve je scena za one kojima sam se osvestio.“

Dakle, ljudima koji su intelektualno nemoćni ne вреди objašnjavati ni Boga ni čoveka, jer oni nemaju ni interes da se sebi objasne, da sebe shvate, da shvate Boga kao čoveka i čoveka kao Boga. Podići ljude na stepen društvenih odnosa da im ne trebaju vodje je – iluzija. Jedino što se sa ljudskom masom može postići je da se pokuša, one ljude koji su postigli uspeh u savladavanju egzaktnih nauka, prosvetiti o smislu postojanja, življenja i svrhe ljudskog bića. Da se u tome nikad nije značajno uspelo je dokaz da su vodje i autoriteti, kojima treba roblje i dvonožna tegleća marva, takodje intelektualni siromasi, kojima ne treba prosvetljena masa ljudi; kojima ne teba masa ljudi kojoj je objašnjeno, šta je, odakle je, čemu je i dokle je ona (ljudska masa) data. Prva stvar je ipak ta da je malo koji filozof Boga shvatio. Ako je uopšte ikoji, jer od poznatih nijedan nije. Ja sam se Srbima ponudio da ih prosvetim i da za šest meseci zavedem politički red u Srbiji, ali kome od ljudi ja trebam. Irineju? Ne. Vučiću? Ne. Srbima? Ne.

Srbi nikad neće ni shvatiti ni priznati da su intelektualno slabi.

Medjutim, tako je u celom svetu i ne treba tugovati i brinuti. Nekolicina uživa u Bogu i Bog uživa u nekolicini. Ostali imaju sva prava da se uljude. To što njih interesuje sreća (sa materijalnim stvarima i pozicijama medju intelektualno slabima), a ne blaženstvo kao pozicije Boga i Apsolutnom je po volji. „Ja sam sve to, i ovakvo i onakvo.“

Te tu dodje finalna reč Božja:

„Sirotinjo umna, jebi se kako znaš i umeš!“

Srbi, sram vas bilo!

Ako je istina ono što Aleksandar Vučić priča onda ste vi pizde alapače;

Ako je istina ono što vi sa Brkićem, Lučićem, Nogom, Sandulovićem, Dundjerom, Dragašom, Srbinom.info, Mariom (koji sve) zna, Balkanskom oštricom, Ilijom Benjakom, Milojkom Pantićem ... pričate onda ste pizde preklapače: Bojite se da će vas komšije, kolege, drugovi, braća, ... ostaviti na vetrometini i ne krećete ni tamo ni amo.

Kakogod da se na vas pogleda – niste za poštovanje. Ili olajavate dobročinitelja srpskog Aleksandra Vučića ili ste nesposobni da sklonite uništitelja Srbije, kojem svakakve krivice tvrdite.

Što ga više crnite i kritikujete sve više sebe pizdama potvrđujete.

Preispitajte se, saberite i oduzmite, pa ili nazad u miran život ili napred u pogibiju.

Svi biste da ga sklonite, ali se svi bojite više jedan drugog, nego njega.

Rekao sam vam pre par dana: Generalni štrajk.

I da vam kažem i ovo: ako vam je po političkoj volji neki od starih političara ili od novih Sr. Nogo, monah Antonije, D. Knežević, N. Sandulović, D. Dundjer, B. Obradović, ... „obrali ste zelen bostan“.

Zauzmite sa za ovaj tim:

Predsednik Branko Veljković,

premijer Aleksandar Šešelj (pod uslovom da prekine svaku komunikaciju sa svojim ocem.)

Branko Dragaš za ekonomiju,

Saša Radulović za privredu,
Dejan Petar Zlatanović za medije, (mada mi nije poznato
da li je sâm sebi gazda),
Dragan Jovanović-Piroćanac za kulturu,
Miladin Švarlić za poljoprivredu, i – ne znam dalje ...

Srpska pravoslavna crkva vam nije od vajde ni u
materijalnom ni u tzv. duhovnom životu.
Znam da je opasno napadati vaše zablude ali se ne borim
za vas, jer svakako niste za poštovanje, nego vas pozivam
da se preispitate i bes usmerite na sebe, koji lako
okrivljuju nedužnog ili na sebe, koji se boje da dužnog
napadnu i sredite stvari srpskom podmlatku.

Srbi, da ste svi glupi ja ovo ne bih ni pisao!

Srbi, vi za sebe govoriti da ste nebeski narod. To je tačno. Ali svi narodi i sva društva su nebeska. Svetski problem je u tome što društva i narodi ne znaju šta to tačno znači. Odnosno do sada nisu imali učitelje sposobne da im to objasne. Po tamo nekoj indijskoj uzrečici to ide ovako:

„Kad je vreme da staneš pred učitelja – učitelj se pojavi.“
Prevedeno – to znači ovo: Kad postanemo zreli za neki civilizacijski vredan nauk onda se oglasi neko od nas koji je samo personalizovani um svih nas, koji smo postali sposobni da pojedinačno čujemo, komprimirano, ono što je već tu u našem kolektivnom umu.

Kao što je Isus u pravo vreme rekao ono što je rekao, tako i sada bio-genetičari (Talasna genetika, Wellengentik, Wave Genetics) objašnjavaju svemogućeg Boga i sve moći bića po njegovom liku stvorenog: čoveka. Kako je Isus bio sin Božji, tako smo i mi svi Božja deca.

Isus je rekao, mi smo čuli i – slabo razumeli jer su uvek u ljudima dominirale životinje; zveri i stoka.

Talasna genetika objašnjava sve telesne moći ljudskog bića, koje su takodje i moći i drugih živih bića u Svemiru (na Zemlji), ali životinje nemaju u sebi radno sposobne mozgove koji mogu dirigovati svojim ćelijama šta da rade i kako da rade. U današnjim ljudima, koji se ispravno smatraju „nebeskim porodom“, dirigenti spavaju, tj. u umovima ljudi diriguju životinje biljojedi i zveri.

Neki momenti kajanja i stida govore da se iz podsvesti, onog koji se kaje ili stidi, javlja andjeo:

„Daj mi šanse da te uvedem u blaženstvo.“

Blaženstvo za besmrtnan život na Zemlji, a ne u Raju; kojeg izvan nas živih nigde nema.

Raj je moguć samo u ljudskom biću i među ljudima živim na ovoj planeti.

Nećete raj ili ne verujete u Raj na Zemlji? Dobro.

Onda ste samo ljudi u kojima diriguju lične miroljubive životinje (biljojedi), a ponegde divlje zveri i otrovni gmizavci, bube, slepi miševi, ...

Reći ću vam šta ovo znači za društveno-političku situaciju i priliku razvoja Srbije.

Samo da prvo pojasnim moć ljudskih stvorenja.

Ono što je orgazam kao prijatna eksplozija u međutelesnom opštenju jeste jednako implozivnom doživljaju svesnosti u umnom opštenju ljudske jedinke sa samom sobom. Blaženstvo.

Mozak je radnik koji je delatan na sedam načina i koji je ujedno i radionica na četiri nivoa:

1. Delatnik (um na objektivnom, um na subjektivnom i um kontemplativno na sebi samom;
2. Posmatrač delatnika (svesnost sebe kao osobe i posmatrač konkretnog delatnika;
3. Posmatrač posmatrača delatnika i
4. Pasivni posmatrač sebe kao pozicije Boga

Za shvatanje ljudskih mogućnosti je talasna genetika precizna nauka ali je to teška nauka.

Gen ima svoju energetsku (vidljivu) i svoju zvučnu (čujnu) vibraciju: Kako tamo upoređivanjem sa

orgazmom možemo pretpostaviti milinu blaženstva, tako i muzičkom harmonijom možemo shvatiti hiljade i hiljade mogućih zvučnih izraza (akorada) ljudskih jedinki. Pa kako u muzičkoj harmoniji postoje progresivni i regresivni pomaci (veze) tako i među ljudima postoje progresivne i regresivne veze i odnosi. Kako u jeftinoj muzici postoje regresivne veze, koje su dakle prijatne ali ne i regularne, tako i među ljudima postoje homoseksualne; mogu biti prijatne, ali se ne mogu (i ne smeju) hvaliti kao progresivne, kao smislene i od Boga date. Sad dodjemo na ono glavno.

Da biste vi, Srbi, zaista sebe mogli gledati u ogledalima i govoriti „Ja sam osoba nebeskog naroda.“ morate raščistiti sa tom duštveno-političkom situacijom u Srbiji.

Faktor društveno-političkog preokreta u Srbiji nije niko izvan mase proizvodjača hrane i prevoza ljudi, mašina, ... i hrane.

Odjebite nadgradnju: umetnike vojsku, policiju, medije, ... nemojte nikoga napadati i tući, odnosno nemojte izlaziti da vas tuku umno atrofirani ljudi i u ljudima žive zveri, nego zaustavite sve.

GENERALNI ŠTRAJK!

Odjebite Happy, Pink, ... odjebite zavisne medije, odjebite Srpasku pravoslavnu Crkvu, koja ne zna šta da vam kaže i koja ni u Titovo vreme nije znala šta da vam kaže, nego je čekala da Titov sistem propadne, pa da joj se (SPC) vratite, jer ne znate rešenje za svoju poziciju robova.

Novi propovednici su fizičari i hemičari (talasno-genetičari), doktori medicine, ...

Kao izvore informacija koristite radio-stanice.

Naterajte velike lopove da izadju iz sistema kradja i prevara.

Nemojte nikog tući i ubijati. Samo im ne prodajte hranu, pa neka jedu novčanice i kovanice.

Ako se vi opametite, a ostavite ih u vašem „nebeskom“ društvu, kao što i majke vole i štite svoje sinove- lopove i ubice, budite sigurni da će veliki lopovi naroda poželeti da žive sa vama i da će vratiti pokradene novce i pokradeno zlato u vašu državu zaista nebeskog naroda. Dakle Srbi, lopta je kod vas, a ne kod Aleksandra Vučića.

GENERALNI ŠTRAJK stvaralaca nacionalnog bogatstva!

Naravno da ovo ne može važiti za poljoprivrednike (proizvodjače hrane), ali poljoprivrednici odlučuju o tome kome će prodati svoje proizvode.

I glavno: zavodjenje reda u Srbiji može trajati najduže nedelju dana.

Kao što ni Tito nije sve seljake naterao u zadruge, tako to neće uspeti nijednoj današnjoj vlasti, jer kao što su studenti spontano odbili da napuste Studentske domove, tako će svi studenti, umetnici, policajci, vojnici, ... ipak zaštititi svoje roditelje, braću i sestre koji su ostali na njiivama i koji hrane milione Srba koji se telesno ne naprežu.

A pravo vreme za generalni štrajk sada je i zbog ovoga. Neka dodju u sela da plene zelen kupus, zelene lubenice, zelen kukuruz, zelenu repu, neuhranjenu prasad, ... zelen kruške i jabuke. Ovce u planinama, ... Sad; da bi na jesen ostalo sve vama po pravim tržišnim vrednostima ili na jesen da vas opet zajebu.

Posebno vas molim da se medjusobno ne ubijate. Smatrajte sve svoje lopove loše vaspitanom decom nevaspitanog naroda. Ako nešto zamerate Aleksandru Vučiću ne smećite s uma da su on i svi njegovi vaši i od vas. Vaša su deca. Vaša su škola. Vaša su kultura ili nekultura. Krenite zajedno u novi život.

Pitam javno eSeNeS-ovce:

Da li vi znate u kom veku živite?

Ovog proleća mi je mir uništila politička scena Srbije. Čitam i slušam svašta preko YouTube portala kojekakvih galamdžija, neznalica i znalaca te preko srpskih „online“ novina o koječemu i kojekakvim političkim dešavanjima u Srbiji.

Kao što od 1989. znam samo za pevače i muziku produkcija „Južni vetar“, „Jugoton“, „PGP“, „Diskos“, „Državna založba Slovenije“ „„ jer me od juna 1989. nije imala kad interesovati (tada) nova YU pop-muzika, tako nisam znao ni nove političare i kriminalce Jugoslavije i Srbije; pogotovo ne pevaljke i pevače.

1990. sam se čudio Miloševiću, Markoviću, pa posle još više Paniću; kao faktoru poboljšanja ekonomskog stanja Srbije, zatim Čosiću kao predsedniku države ... i onda digao ruke od srpske politike.

Sad me ova/ona Corona pokvarila da počnem otvarati YouTube portale koji se bave politikom Srbije.

Danas kažem: za Srbiju nema rešenja, jer je svaki Srbin najpametniji čovek na svetu, baš kao što sam to i ja:

Pišem kritike, dajem predloge, savete, i – ne jebava me niko. Pa opet kažem:

„Dobro je što me ne jebavaju, da ne bi došlo dotle da me jebu.“

Još mi je ostalo samo ovo: da SNS-ovcima i Aleksandru Vučiću postavim pitanje iz naslova:

„Da li znate u kom veku živite?“

Ja verujem da znate, a pretpostavljam da ste na svom YouTube portalu blokirali sve komentare, jer znate da

„vaši“ (tamo 16.400 abonnenata) ne smeju ništa protiv gazde i partije reći, da oni koji Vučića vole nemaju ništa konstruktivno i smisleno u svojim glavama (babe i dede – Titovi borci i pioniri), da nemaju kompjutere i pametne mobilne, te, dakle, ne znaju ni kako ući u Internet, ni kako u WORD-u nešto sastaviti, ni kako to na željenom portalu postaviti, pa eSeNeS mora i zbog njih, koji vole A. Vučića, postaviti generalni „block“ jer su toliko pismeni da su kao politička podrška pre za stid nego za ponos bilo kojoj partiji.

Što ja pišem i postavljam na YouTube portalu Dragoljub M. V. P. i kao komentare na drugim portalima je u najpoštenijoj volji da srpskim političarima dam teme i varijante za razmišljanje. Ali nijedan ništa ne haje; Svaki misli da je on najbolji i jedino rešenje za Srbiju. Isto to mislim i ja za sebe. Razlika između njih (srpskih političara) i mene je u tome što ja svakom čoveku koji ima malo mozga mogu lako i u par minuta objasniti zašto nijedan (od Vučića, Nikolića, Šešelja, Djilasa, Noga, Sandulovića, Dundjera, Dragaša, Radulovića, ...) ne valja sasvim ili ne valja uopšte, a posle (zahvaljujući samo mojim analizama njih) nijedan od njih ne može pojedinačno, pa ni svi zajedno pokazati i dokazati da nešto ne valja u mojim predlozima i programima.

Noćas sam sanjao da ležim na krevetu u tamnoj sobi neke ekstremno oronule kuće. Onda na par metara dalje od mojih nogu neka žena podigne suve grane, sa velike gomile visoke oko jedan metar. Ispod grana krenuše hiljade crnih zmija; koja metar, koja metar i po, koja dva metra duga.

I sad se bojim tog sna i mislim da su to zmijske koje se neće dopasti ovo moje pismo,; gledao sam zmijske kako brzo odlaze levo od mene. Neke sam čak osećao kako prolaze ispod mojih butina, ali me nijedna nije ujela. Pa kažem opet: „Dobro, ujela me ili ne, ne mogu da ćutim: Srpski pozicioni i opozicioni vodje – stidite se, ali ostanite na svojim mestima, jer bi neki novi morali tek da uče kako se muti i krade. To znači da ste toliko dobri da nećete uspjeti da obrazujete bolje od sebe(vas). Kao što sam ja uspeo da su moja deca mnogo bolja od mene.

diplomirani otac

Dragoljub M. V. P. – Solothurn, 19.07.2020.

Gluposti dr Nestorovića o sex-odnosima

Ajooooooooj!

Evo tri, četiri meseca visim na srpskim YouTube portalima i izjavljujem danas slobodno da me ni događaji pred Skupštinom Srbije uveče dana 7. Jula nisu toliko mentalno protresli i potresli (jer tamo i onda ništa nije bilo iznenadjujuće), kao što me je do bola uznemirilo i potreslo ovo glupo objašnjavanje dr. Nestorovića o sex-odnosima među ljudima:

<https://www.youtube.com/watch?v=TQTJu5mf7II>

Doktore Nestoroviću, filozofija Apsolutnog razume lepo zašto je evolucija Božja stvar: da od jednoćelijskog bića sebe nesvesnog (amebe) prodje i predje sve oblike otelovljavanja do energetski jednoćelijskog bića sebe potpuno svesnog, koje mi zovemo Andjeo. Što se slaže već sa E. Swedenborgovim dokumentacijama. Ali, Vi, dobri čoveče, niste razumeli smisao i suštinu Celog, te Vas ne krivim mnogo što ste tu neznalica; Vaša privatna stvar! Za (Vaše) ove besmislene kvalifikacije telesnih (seksualnih) odnosa među primatima ste tu negde u neznanju koliko i hrišćanski sveštenici: Jednoćelijski organizmi nisu nastali (dati) da bi na Zemlji ostali kao vrsta ispoljavanja, nego se od njih krenulo. I čovek kao biće opsednuto telesnim (seksualnim) odnosima je neizbežnost i sasvim svrhovito. Ne morate doći kod mene na predavanje o misteriji braka, o muzičkoj harmoniji kao paraleli shvatanja seksualnih odnosa među ljudima, ... o blaženstvu.

Preskočite samo par bezvrednih pojavljivanja na privatnim TV portalima i obavestite se o Bogu (kojeg nema) na mojim stranicama

www.iging-studio.ch i www.flyingjoymaker.com

Ovaj moj komentar se može okvalifikovati bezobraznim, arogantnim, ... ali me takvi sve-stručnjaci doteraju dotle da moram nešto reći, a prvenstveno u zaštitu onih ljudi koji se nisu u kojekakve stvari “udubili” ni toliko koliko ste se Vi i Vaše kolege, filozofi, ... istoričari, “metafizičari”, ...

Ne smuče mi se neznalice, jer i ja sam neznalica u mnogim oblastima života i znanja, nego mi je muka kad ljudi kao Vi, koji važe za autoritete koječega istupaju kao (da su) autoriteti u svemu, pa neznalice veruju da (Vi i Vaši) govorite kvalifikovano o ovom/onom, ...

Dr Nestoroviću ne zbunjujte ljude! Ne držite pradavanja o sex-odnosima ljudi: za sex i o sexu (uopšteno uzeto) da govorite ste sasvim, ama baš sasvim, nekvalifikovani. Tešite se time da niste jedini, nego ste mikron procenata nazovi sex-advisers, ... 0,001%.

Da se prosto izrazim: jebanje je vrlo Božanska stvar. Ali ono pravo, a ne u mozak, te su uloženo vreme, veličine sex-organa, higijena, zdravlje, uložene energije tokom jebanja, ... vrlo važne stvari.

„Jebite se, ljudi!“ - reče gospod` Bog (kojeg nema onakvim kakvim vam ga predstavljaju.)

„Meso s kostiju i meso bez kostima“ ili:
Piroćančev Revolucionarni terorizam

Dragan Jovanović-Piroćanac o revolucionarnom
terorizmu Slavija.info 20.05.2020. – Revoluciju će dići
mladi i obrazovani ljudi!

<https://www.youtube.com/watch?v=8xjUu4ISyK0>

(u Srbiji)

A ja pitam: koji mladi i za šta obrazovani?

Političko-ekonomsku revoluciju danas ne može izvesti
nijedna mladost sveta; dakle ni u jednoj državi sveta.

Ustvari nikad se nije silom ustoličavala neka plemenitija
organizacija društva, nego su se samo ustoličavali novi
ekonomsko-politički odnosi.

Medjutim i taj „voz je prošao“: više se silom ne može
ništa revolucionarno promeniti.

Ono što su komunisti u dvadesetom veku silom postizali
su bile promene filozofski (metafizički) primitivnih
upravljača države; svejedno da li onih primitivnih sa
aristokratskim ili onih primitivnih sa proleterskim
korenima.

Tad se još moglo nasilno postizati nešto protiv vladajućih
konzervativnih, aristokratskih i plutokratskih uprava.

Danas može biti uličnih borbi između nenaoružanih
građana i naoružanih policajaca i vojnika. Sa mnogo
mrtvih na strani nenaoružanih. Pa ako neki pametan
vodja države odluči da je bolje da se povuče nego da
bude osudjen kao diktator ili apsolutista, a od strane onih
koji u svojim državama vladaju i upravljaju jednako
prljavo kao i on (koji se sad mora povući jer je

„njegovom“ narodu maksimalno dopizdilo) – utoliko humanije, ali ništa revolucionarno.

Dragan pomenu „teoretičare revolucionarnog terorizma?“ Da se ne bi stvari razvile kao sa Crvenim brigadama i „Bader-Meinhof“ grupom ne valja ponovo raditi kako su oni radili, jer nije džabe onaj tamo neki (valjda Fridrich Engels) rekao da je istorija prvi put „... tragedija, a drugi put komedija.“

Nova revolucija se mora izvesti novim „oružjem“. Novo oružje je um. Prvo: mora ga biti, u nekom mora postojati, a onda – drugo – šta sa njim (umom)? Ideologiju može dati, ponuditi filozof. Stara („ušuškana“) Srbija nema ni živu ni fosilnu filozofiju: uvek su slušali šta se palamudi u svetu, pa to prenosili srpskom narodu.

A da bi se nešto umom radikalno promenilo mora se umno moćna masa ljudi metafizički opismeniti, prosvetiti. Pošto se shvatanja Apsolutnog, sveta i čoveka ne mogu postići stihijski, dakle ne za nekoliko dana ili meseci i ne u gnevu i ljutnji (zbog stanja u konkretnom društvu) to se radikalne promene u društvu mogu desiti samo kao intelektualna evolucija. Ne u tom smislu da današnji mozgovi moraju postati radno-operativno sposobniji. Ne, nego da se već radno-operativno sposobnim mozgovima, tj moćnim umovima mora objasniti ono što im nikada nije jasno rečeno; ni od srpske polit-pozicije, a ni od srpske polit-opozicije. Marx i ostali koje si (Dragane) tamo pomenuo su ideolozi svog vremena. Sve ono Marxovo, Lenjinovo, Dutschkeovo više ne važi. Za ravnanje neka ti bude sadašnja situacija u svetu. Kakve puške, kakve bombe?

Ratuje se bio-hemijom. Dakle ne ni bojnim otrovima, nego virusima, genetski modifikovanim semenjem, ... I ti hoćeš revoluciju u Srbiji sa studentima i diplomcima takozvanih prirodnih i društvenih nauka!? Koji su filozofski potkovani kao ti, Nogo, Obradović, ... Vučić, Šešelj otac,...pa i Dragaš sa Vinčanskom kulturom, ili Antonije i Dundjer sa Pravoslavljem, ... Ljudi, morali biste saznati koji su to/ono filozofski nivoi onih koji su podržali D. Trumpa, pa da se nadate da su zaista humanisti. Inače od Srba ništa „s` s Vučić – i ništa bez Vučićom“. Prosto rečeno: Kakvi smo – najebali smo! Tek.

Tenk protiv tenka ili inteligencija protiv gluposti?

Masovnim protestima se može neko sa vlasti skloniti, ali sklanjanje sa vlasti nekog koji narodu ne valja ne znači sigurno poboljšanje upravljanja državom jer nisu problem ni političari ni politički sistemi, nego su problem ljudi, koji samo služenjem drugom mogu poboljšati svoju materijalnu situaciju, pa se u svojoj primitivnosti razdele na one koji u okviru nove podele karata pridju „kravi muzari“ (državnoj kasi) i one koji u novoj podeli karata od „krave muzare“ budu oterani. Ko nema samopoštovanje i blaženstvo na osnovi shvatanja svog postojanja (kao mentalno uredjenog bića) teži ka sreći, koja se uvek bazira samo na poziciji u društvu jednake dvonožne stoke ili na veličini zaliha zlata i novaca: Pogledaj malo u istoriju pa ćeš zaključiti da su najmasovnije ubice i zlotvori bili muškarci koji su bili slabi jebači, a najveći kriminalci oni koji su bili najkuratiji. Prvi su mrzeli celi svet, a drugi se nisu bojali nikog. Znači svugde caruje glupost, a na temeljima neshvatanja relativnosti vrednosti materijalnih i telesnih bogatstava. Naravno da nije vrlina biti materijalno siromašan, niti je irrelevantno da li nečija žena ujutro ustaje pevajući ili „hormonalno neodnegovana“ za novi dan.

Posebna stvar je nejednaka bojna gotovost medju stranama društveno-političke konfrontacije: Thomas Münzer i Matija Gubec su mogli sa vilama, kosama i prakljačama protiv ondašnjih zaštitnika vlastodržaca, ali šta bi političkim buntovnicima od 7. Jula 2020. pred Skupštinom Srbije koristili tenkovi?

U najboljem slučaju za buntovnike: tenkovi protiv tenkova.

U prvom naletu su imali prednost. Pa i da su se utaborili u zgradi Skupštine sve bi opet zavisilo od toga šta hoće i sme Aleksandar Vučić.

Putin bi (verovatno) opasao svoju zgradu teškom artiljerijom, pa možda i razneo bombama, ali Nogo je zasrao stvar toliko da se nije ni primetilo da li se A. Vučić uplašio, a kamoli da je kao plašljivac Skupštinu Nogu predao; što je i dobro, jer kojim govнарima aktuelne srpske politike predati upravu nad Srbijom, pa da se tek uče upravljanju dražavom?

Dačićeva afera sa koferčedom je onda nešto težila, ali danas je Dačić toliko iskusan spoljnopolitički zastupnik Srbije da bismo mu morali još jedan kofer novaca pokloniti.

Sva moja pisanja za YouTube su moja zajebancija sa slepcima srpske politike i ćoravim narodom, u tom smislu da im svima želim reći samo tu prostu stvar: Imate to što ste sebi odnegovali i pripremili.

Dakle nikakva društveno-politička revolucija, nego metafizička evolucija rešava budućnost Srbije.

Problematičnost Zahteva za rezrešenje A. Vučića

Udruženje novinara Srbije je na YouTube-u objavilo
Zahtev za rezrešenje Aleksandra Vučića

<https://www.youtube.com/watch?v=LrRX0vhrLIQ>

Čuo sam uvodne reči dr Ljubomira T. Grujića i odmah prekinuo slušanje, da ne bih smetnuo s uma startni problem ovog Zahteva. Nastviću dalje sa slušanjem, da bih čuo i druge ljude, ali bez obzira na to šta ću dalje čuti ceo ovaj Zahtev je problematičan već zbog ovog:

Dr. Ljubomire, zakletva Aleksandra Vučića na Miroslavljevo jevanjdjelje ga obavezuje ni na šta: jevanjdjelje k`o jevanjdjelje: ima ih četiri u Novom zavetu i još nekoliko (ne znam ni ja koliko i gde sve pohranjenih). Zakletva Aleksandra Vučića Bogu ga obavezuje ni na šta, jer prvo: Bog kao osoba ne postoji. Drugo: morate objasniti sebi lično, narodu Srbije i Aleksandru Vučiću šta ili ko je Bog, pa ako se vi, sva tri subjekta, oko toga usaglasite, onda primete zakletvu Aleksandra Vučića kao za njega obavezujuću, odnosno on se zakletvom Bogu obavezuje narodu Srbije na političko upravljanje Srbijom u interesu naroda Srbije. Njegova dosad data zakletva važi koliko i zakletva lisice da neće upadati u kokošinjac.

Dakle, doktore Ljubomire, vaš poziv na razrešenje Aleksandra Vučića kao predsednika Srbije je zakasnela stvar; u tom smislu da ste Vi, svi Srbi i svi građani Srbije morali, onog dana kog ste prestali biti komunisti, precizirati koji su vam novi ideali i koja vam je nova

filozofija (novi sistem shvatanja Apsolutnog i njegovih ispoljenja).

Kratko rečeno: Nazad svi u školske klupe! Naravno – prvo da nadjete kvalifikovane učitelje.

Filozofi, političari, sveštenici i politička maso Srbije, tj. narode i narodnosti Srbije, do daljnjeg: Prijatno vam spavanje!

Ne mogu vam reći: Pazite da se ne probudite unezvereni od straha ili da se probudjeni odmah ne upišate od straha, jer se može desiti da se nikad ni ne probudite.

Ali – ipak – možete ga sad razrešiti po zemaljskom zakonu da nije bilo zakonskog odziva birača na izborima za predsednika države.

O demokratiji

Demokratija, kao način organizovanja zajedničkog života ljudi, ne uređuje narod, nego uređeni narod uspostavlja demokratski način organizovanja zajedničkog života. Po Herodotovoj istoriji se iz plemenskog načina življenja prešlo u demokratsko uređenje. Ljudi su u Eladi stekli demokratiju. Srbi su u međjuvremenu izgubili demokratiju, mada se ne sećam ni da su je imali. Sada žive kao čopori vukova (vlast, birokrate, policija, lopovi, ...) i stada ovaca (poljoprivrednici, radnici, penzioneri, poštena inteligencija, studenti, djaci, ...) Dakle nema srpskog naroda - nema ni srpske države. Postoje administrativne granice koje su od sveta priznate onim jedinkama koje se izjašnjavaju kao Srbi. Ali da bi se Srbi organizovali kao država, pa još demokratska - trebaju im decenije života pod dobronamernim političarima tehničkih vlada. I zato vam govorim, bez obzira na filozofske detinjarije Branka Dragaša (Vinčanska kultura, Bog i čovek u Dragaševom sistemu vrednosti,...), njegov koncept stručnog upravljanja državom Srbijom je jedini koji može Srbiju vremeo urediti.

Nogoova „Izjava o uzdržavanju od lopovluka“ je nastavljanje življenja u nadgledanom (kontrolisanom) čoporu. Nogo nema ideju Prosvećivanja naroda, nego ima ideju kontrolisanja lopova.

O političkim programima drugih partija i vodja neću da se izjašnjavam: Ionako ste pametniji od mene – pa se ravnajte.

Ne može biti govora o demokratiji kad se od ljudi kriju podaci i informacije.

A onda - nismo svi ni kvalifikovani za razumevaje svih informacija i podataka: Zakoni se novi propisiju, ugovori su komplikovaniji, informativnih glasila je sve više i sve su pristrasnija (javna glasila); koja su, eto, postala privatna pod etiketom javnih; nepristrasnih. Pa tu dodjemo dotle da - i kad narod sklone neke lopove i izdajnike - ne može ništa dalje bez drugih kvalifikovanih ljudi, za ovo i ono, ... Otprilike se nameće zaključak da demokratskog upravljanja ne može više ni biti. Neizvodljivo je. Nikad nećemo imati dovoljno veliku masu inteligentnih, kultivisanih, kvalifikovanih i poštenih ljudi kao barikadu masi kvalifikovanih (za šta?) i nepoštenih.

Kako prof. Radišić objašnjava političku situaciju sveta

Profesor Svetozar Radišić na kraju ovog video priloga <https://www.youtube.com/watch?v=0v8jjStV2j4> kaže: „Znajte da mi je cilj da što više značajnih informacija predam javnosti i da emisija, posebno kada bude na Internetu i kada se može ponovo preslušavati, dobije nivo dokumenta; da se može proveriti i primenjivati u svakodnevnici.“

A ja kažem ovo (što sam već jednom postavio na jednom Internet prilogu nemačkog doktora (!) Fizike Haralda Lescha; koji se drži Teorije velikog praska kao pijan plota):

„Ako neko priča gluposti – po volji nek` mu bude. Ali ako neko priča gluposti koje kod slušalaca formiraju uverenje da je to što sluša tačno, vredno, kvalifikovano, za život korisno, u radu i daljnjem obrazovanju upotrebljivo, onda to pričanje takozvanog autoriteta treba zabraniti.“

Tamo sam još rekao: Pošto Harald Lesch ne shvata koliko je štetan, a to ne shvata ni uredništvo TV Studija kojem Harald Lesch „navlači“ poluobrazovane gledaoce, ili TV Studio to shvata ali mu nije u interesu da Haralda Lescha učutka, onda se u zabranu propagiranja tako značajno pogrešnog pogleda na stvarnost mora umešati država, tj državna institucija za obrazovanje.

Ako se država ne umeša u zabranjivanje ovakvog propagiranja, kakvo je i Radišićevo, onda postoje samo dve stvari: Ili je u interesu države da se neka glupost u ljude pušta i širi, ili niko u državi ne zna da je (kao i ono Haraldovo i ovo) Svetozarevo izlaganje štetno.

Ne verujem da ne sme da se meša, a iz straha da bi neko mogao reći da se radi o neslobodi javnog izjašnjavanja. Dakle, sasvim sam siguran da se i u srpskim Ministarstvima za pitanja socijalno-političkih delatnosti nalaze onoliko kvalifikovani i stručni ljudi koliko su to i oni koji su Radišiću dali doktorat. Profesor Svetozar kaže i ovo:

„Da bi se promenio sistem treba da se promeni čovek. Treba da naučimo mnogo više nego što znamo, jer nas niko ne uči da trebamo i jedino možemo menjati sebe.“
Niko? A ko bi to trebao biti? Svetozar Radišić? Srpska pravoslavna crkva? Oni koji su Radišiću, i ne samo Radišiću, dali titulu doktora? Pa, izvolite!

Diletantizam Radišićev po pitanjima odnosa Bog (Apsolutno, Univerzum, Kosmos) – čovek je takodje materijal za jednu knjigu. Na 35:00 kaže ovo: „Metoda autohipnoze ... dokaz da je Kosmos uman. Sve u Kosmosu je umno.“

Ja kažem da nije sve u Kosmosu umno.

Da bi Svetozar Radišić kod mene zaslužio titulu doktora Vojnih nauka, morao bi prvo definisati um. Kladim se da profesor Sv. R. za to nema definiciju. Kao što nema ni definiciju Boga. Itd.

Um je radno-operativna sposobnost mozga: Prema Karl Marxu (geniju za proizvodnju upotrebnih stvari) radna snaga (radno-operativna sposobnost mozga) postoji ili ne postoji. Ako radna snaga postoji onda je mala ili velika. Znači um (tj. radno-proizvodno sposoban mozak) je nosilac umnosti i tvorac misli. Pošto minerali, biljke i prosti oblici života nemaju mozgove – nemaju ni

svesnost sebe, tj. ni znanje o sebi i svetu oko sebe, te tako ispada da nije sve u Kosmosu umno.

Nešto sasvim drugo je Instinkt, kao znanje vrste. Boga kao samo umnog i sebe svesnog subjekta takodje nema: Bog je Skup svih mogućnosti. Samo je čovek uman. I samo je čovek pozicija Boga na ovoj planeti. Da li su majmuni sebe svesni – ne znam. Ali znam da većina ljudi nije svesna svoje veličine kao bića kroz koje se Bog (tj. Celu, Vaseljenu, Apsolutno) osvešćuje. Itd.

Svi koji solite pamet A. Vučiću kupite za sebe i za njega po jedan jak kanap i krenite s njim u veliku šumu pa se povešajte. Za dobrobit srpske materijalne sirotinje, koja nije imala vremena da mudruje jer se bavila poljoprivredom; da bi sebe i srpske parazite prehranila. Svi ovi koji se ovde oduševljavaju (ne)znanjem profesora Radišića su jedan drugi pokazatelj tragedije srpske politike i srpske nazovi-intelektualnosti:

YouTube portali „SNS“, „Aleksandar Vučić“, TV NOVA S, TV N 1, ... ne dozvoljavaju komentare na svojim portalima. A kome ne dozvoljavaju?

Masi ovakvih koji se tako lako oduševljavaju glupostima. Što znači da YouTube portali „SNS“, „Aleksandar Vučić“, TV NOVA S, TV N 1, ... nemaju znanje kojim mogu da objasne životno važne stvari i učutkaju ovakve koji su toliko veliki mislioci kakvi su Svetozar Radišić, monah Antonije, arhimandrit Nikodim, ... i oni koji se njihovim (ne)znanjem oduševljavaju.

Preuzeti diletantizam po pitanjima zaista glupih tvrdnji da neko želi desetkovati svetsku populaciju je takodje tu. Kao da bi „odabrani“ i „izabrani“ muzli jedan drugog;

jahali jedan drugog, sebi bili svetsko tržište rôba, saobraćaja, kulture i zabave, ... Tobož` dve milijarde stanovnika Zemlje osiguravaju visok standard života? Za koga onda grade Kinezi i Nemci auto-put od Shangaya do Berlina?

Ako će odabrani i izabrani odleteti na Mars da žive dalje od nas prostih, valjda im treba još neka milijarda nas, na ovih osam (ili koliko nas ima) koja će im (izabranima i odabranima) omogućiti tehnološki razvitak do uspostavljanja personalno-robnog transporta od Zemlje do Marsa.

A posle bi oni, elitni Zemljani, tamo na Marsu mogli u miru da se kaju što nisu ostali na Zemlji, kao što su se kajali i oni koji su seli u onaj Zepelin; ne čekajući na dostizanje proizvodnje Concorda i Boeinga 777. Jer ćemo mi na Zemlji, a ne oni na Marsu dogurati dotle da se na svaku mesto u ovom Kosmosu teleportujemo, ne brzinom svetlosti, nego "sad i odmah"; brzinom misli. Dok bi oni tamo, ovde zatupavljeni Teorijom relativiteta, mogli da se medjusobno pozdravljau i teše sa:

"Dogodine na Zemlji!"

U masi ljudi je bogatstvo Univerzuma, ne samo planete, nego i Kosmosa. A to ipak znaju oni kojima jeste cilj da zarade koju milijardu kojih moneta (pa i vakcinom) ali nije im u cilju da sebi samima budu stari, kilavi, usrani i nepokretni.

Ako ima nekog raslojavanja medju Zemljanima onda je to rasno. A belci mogu Afrikancima na mnogo talenata i sposobnosti njih (Afrikanaca) da budu zavidni. Itd.

Solothurn, 03.08.2020.

Logika kaže da je u Srbiji sve na svom mestu
101 Razmišljanje

Postoje potrebe sa kojima se ljudsko biće rodi
i potrebe koje ljudsko biće sebi nametne.

U suštini uzeto zadovoljavanje prvih održava čoveka u
životu, a zadovoljavanje drugih ga opterećuje,
ometa i, u najgorem slučaju, uništava.
Ljudi su više zauzeti zadovoljavanjem stečenih
nego zadovoljavanjem urođenih potreba.

Šta čoveku nedostaje u zadovoljavanju urođenih potreba
on – treba.

Šta čoveku nedostaje u zadovoljavanju stečenih potreba
on – želi.

Kad se čoveku želja za nečim redovno obnavlja,
on je zavisnik.

Kad je čoveku želja za nečim neprekidna, nezasita,
trajna, on je bolesnik.

Ali postoje nezasite želje koje čovek ne stekne,
nego se s njima rodi:

Nimfomanija i prijapizam, naprimer.

U životu stečene zavisnosti klasifikujemo mi kao bolesti;
urođene zavisnosti klasifikujemo mi kao greške prirode.

Ali ako je nešto od prirode stvari greška,
onda takva ocena stvari podrazumeva nameru,
nekoga ili nečega,

da se postigne nešto što nije greška.

Jer, bez namere nema ni uspeha ni promašaja,
nego: sve je jednakovredno.

Dakle, ako mi kažemo da je jedan idiot greška prirode,
mi kažemo time da je priroda nesposobna da ima samo
zdrave ljude.

Ako mi kažemo da je jedan idiot slučajnost,
time kažemo da su i zdravi ljudi slučajnost.
Da li je idiot slučajem neuspeh ili je namerom idiot?

Ko ima nameru ima – plan,
Ko ima nameru i plan ima – cilj,
Ko ima nameru, plan i cilj ima – misao pre akcije.
Ako je ovaj Kosmos nameran,
onda je po umu koji zna šta hoće, a šta neće u njemu,
te prema tome ništa od rođenog,
pre volje ljudi ili izvan volje ljudi određenog,
nije za osudu od ljudi,
jer jo po volji jednog ohohooooj moćnijeg uma nego što
je ljudski!

Da li idioti, mongoloidi, nimfomanija, prijapizam, ...
dokazuju evolucionini karakter prirode,
ili dokazuju Tvorca nesposobnog da stvara bez grešaka,
ili dokazuju Tvorca koji je hteo da bude baš ovako kako
jeste?
Može biti da su prirodi nimfomanija i prijapizam rezerve
za nastavak vrste,
u slučaju da se svi takozvani normalni odluče na seks-
apstinenciju.
Bilo kako, urođene zavisnosti i bolesti su nastale bez
volje zavisnika i bolesnika i zbog toga su ravnopravne sa
“normalitetima”.

Prema tome:

niko od ljudi ne sme sebi dozvoliti da presuđuje
šta je u prirodi pogodak, a šta je promašaj.

Ali,

čemu ljudima ta sposobnost da uporedjuju i procenjuju?

Da bi bila korišćena!

Mi možemo sad misliti da je jedan nedostatak

(od nas tako procenjen)

jednakovredan kao i jedan uspeh (od nas tako procenjen),

ali u interesu prirode nije da jedna manija bude

zadovoljena na štetu jedne zdrave jedinke.

I u interesu prirode nije jedan život začeti

i pri tome jedan drugi uništiti.

Nadam se ja!

Ali u interesu jednakog prava na život ne sme ni jedno

živo biće

ovde bitisati kao hrana nekom drugom biću.

Mislim ja!

Jer kakav je to račun: jedno stvoriti da bi živelo,

a drugo stvoriti da bi prvom bilo postavljeno na trpezu?

A sve se to baš tako dešava; na svim stupnjevima pameti,

jednako kao i na svim stupnjevima zverstva.

Zbog toga:

ili su postojali namera i plan – ali nije moglo ispasti bolje

nego što jeste, ili sve je slučajno i – ne može biti bolje

nego što jeste,

ali milosti nema ni u nameri ni u slučajnosti:

Na ovoj planeti je oduvek najvažnije pitanje bilo:

ko ili šta će koga ili šta pojesti?

A bez bola to ne ide.

Tako je kako je,
te prema tome većina ima sva prava da presuđuje
i sve što je izvan telesnog i mentalnog većine,
da odbacuje.

Jer većina je po nameri i planu najbolje rešenje,
ili je po slučajnosti najjača od svih mogućnosti.

A ko nije u okvirima većine,
ili je neuspeh Tvorca,
ili je žrtva plana,
ili je gubitnik slučaja.

Belach/SO, 24.12.2001

P. S.

Prema tome koliko Srba sada protestuje protiv aktuelne
vlasti ispada da je u Srbiji sve u redu:

Većina Srba ne protestuje.

Solothurn, 05.08.2020

Jadan si ti, gospode Bože, sa svojim nebeskim narodom ako sam ja jedini Srbin koji te razume

Napišem ja tekst „**Kako Svetozar Radišić objašnjava Srbima političku situaciju sveta**“ i objavim na YouTube-u.

<https://www.youtube.com/watch?v=Wi8gDadqi2U&lc=Ugw-CeiK9zi5X7annhl4AaABAq> gde je, pod ovim linkom <https://www.youtube.com/watch?v=0v8jjStV2j4> on, Svetozar Radišić (pukovnik u penziji, doktor nauka iz oblasti teorije ratovanja, stručnjak i ekspert za vojne strategije i doktrine, posebno za neoružane oblike agresije) Srbima bio objasnio svoje vidjenje političke situacije sveta.

Borislav Nikić mi onda napiše ovo:

[Borislav Nikic vor 8 Stunden](#)

Žao mi je g. Dragoljube, što sam imao zlu sreću da "natrčim" na Vaš komentar i "vrednosni" stav o profesoru Radišiću, Žalim sebe ne Vas, jer sam posvetio nešto vremena Vašem tekstu, dozvolite da se poslužim Vašim aršinom, plitkom i neumnom, tekstu kojeg je sačinio, očito čovek, male specifične težine. Vašu frustraciju niste mogli prikriti. Ona se lažno skriva iza gotovo svake Vaše rečenice i preliva se, po celom tekstu, kao pokvareno mleko.

[Dragoljub M. V. P.](#)

[vor 1 Stunde \(bearbeitet\)](#)

Moja frustracija? Njegovo izlaganje je toliko bezvredno da ja ne bih ni jedne rečenice o njegovom izlaganju sastavio da on nije svom izlaganju dao vrednost

Dokumenta Srbima za budućnost. Sve što ja ne znam u životu, a on zna, jeste autohipnoza (u koju je on upućen i koju praktikuje).

Medjutim autohipnozom se čovek može sastaviti samo sa svojim tavanom ili svojim podrumom, ali ne i s Bogom.

Zato ti kažem, (pošto sam i ja za tebe "ti", a nikakav gospodin, nego sam ti drug i dobronamernik) tvoj profesor vredi baš onoliko koliko ga ja vrednujem.

Pozdravljam te srdačno i kažem ti da ja tebe ne žalim; što si "slep" kod očiju" jer - tako je to ispalo: nije ti dato da progledaš; kao što nije ni njemu dato da progleda. Niti ti ovo kažem kao da sam frustriran, niti ti ovo kažem kao da sam arogantan: Ja jesam često nemilosrdan do bezobrazluka ali ja sam Božji ambasador i tebi i njemu.

* * *

Nakon što sam B. Nikiću poslao odgovor odem ja u kuhinju da operem posudje od sinoć neoprano.

Prilikom pranja posudja padaju čoveku zaista korisne misli iz svih oblasti života, pa zato preporučujem svim poslovnim ljudima, piscima, političarima i kritičarima koječaga da, kad ih nešto zaokuplja, peru posudje; što češće to korisnije; i za njih, perače posudja, a i za ostale članove njihovih porodica.

Dakle tu/tamo za vreme pranja posudja dodje mi na um pretpostavka da nismo problem ni doktor Radišić, ni B. Nikić, ni ja, nego su problem Srbi. Ali samo pod uslovom da im se mora onako prosto objasniti komplikovana stvar: kako je doktor Radišić to bio uradio. Jer Srbi koji su sad politički vrlo aktivni, jesu to preko YouTube-a i jesu postali, uglavnom, galamdžijskim i problematičnim tvrdnjama protiv ovog i onog čoveka, te protiv ove i one

osobe, a preko galamdžijskih portala; da ih ne nabrajam jer sam ih već negde pomenuo po redu. Koje nisam – neka se ne lažu da su bolji od onih koje sam pomenuo.

Tu zaključim onda i ovo: moji tekstovi su teški, ali se ja ne ulagujem nepismenima, ni polupismenima, ni pravoslavicima, ... pa opet ima ljudi koji moje tekstove čitaju i ne daju obavezno negativne ocene. Nekad padne i neka pozitivna.

Onda odem na YouTube da tim linkom (<https://www.youtube.com/watch?v=0v8jjStV2j4>) još jednom nešto pogledam i pojavi se ovo objašnjenje: „Video nije na raspolaganju – sklonjen od autora“ Nije mi žao ako sam ja doprineo tome da Svetozar Radišić ono skloni jer je to bolje za njega kod onih koji malo više znaju i uvidjaju nego što to može Borislav Nikić.

Prilikom pomenutog pranja posudja mi se brzo složiše ovi kamenčići:

Ako Svetozar Radišić autohipnozom i komunicira sa zemaljskim skupom informacija tzv. Poljem znanja, pa čak i nekim voluminoznijim, recim kosmičkim ili apsolutnim, nijedno polje znanja nije Bog. Tu se setim prvo:

Nikolausa Cusanusa (1401 – 1464), koji je između mnogo, ali baš mnogo, dobrih stvari iz mnogih oblasti znanja rekao i to da mi Boga ne možemo saznati. Mi možemo samo reći šta Bog nije. Pa se onda setim druge stvari:

da tog/onog genijalnog mislioca, političara itd Nikolusa Cusanusa onaj umobolnik G. W. F. Hegel u svojoj trotomnoj Istorije filozofije nijednom rečju nije pomenuo, Jer mu nije godilo da ondašnjem svetu (njegovog, Hegelovog doba) kaže da beše nekad neki kojem on (G. W. F. Hegel) nije dorastao: Hegel je računao s tim da će ostati omega svetske filozofije. Vi sada u Hegelovoj Istoriji filozofije pogledajte koga je on sve pomenuo, pa se obavestite i o Nikolausu Cusanusu; kojeg nije pomenu.

Treće što mi je palo kao temica beše to da Taoisti kažu: „Čim počneš o Njemu govoriti ili razmišljati nije to više On.“ (Bog ili Tao – kako hoćete.)

Tu negde beše otprilike i siroti Rick Linchitz.
“Pobegne mi čim Ga poželim objasniti.“

Onda, pri kraju onog pranja posudja dodjem i do mog uvida u Stanje stvari i kažem sebi:

Ljudi komplikuju stvari. Sve je prosto.

Bog je sve i ništa od ispoljenja njega posebno uzeto.

Spoznaja Boga je samo u umu; Kad si u umu apsolutna svesnost ničega, sveobuhvatna praznina, sveobuhvatno ništa, samo jedno „Ja“.

„Ja“ u punoj svesnosti Njega↔sebe.

Pre dostizanja te svesnosti je zaista potrebno sve znati i sve eliminisati (kao Nicolaus Cusanus).

Ipak nije dovoljno samo sve otpisati, nego se još moraju potpuno shvatiti sve delatnosti uma i sva dela njegova (proizvodi uma) po kategorijama njihovim.

Solothrn, 09.08.2020.

Srbi, zar ste toliko glupi da ne shvatate da vaš problem nije Aleksandar Vučić?

Problem ste vi.

Ako vas je više koji smatrate da vam A. Vučić valja – recite svojim sinovima, braći, muževima, ... koji su policajci, da ne tuku s njim nezadovoljnu manjinu; koja ionako nije odlučujući faktor razvoja ili propasti Srbije.

Ako vas je više koji smatrate da vam A. Vučić ne valja – recite svojim sinovima, braći, muževima, ... koji su policajci, da ne tuku s njim zadovoljnu manjinu; koja ionako nije odlučujući faktor razvoja ili propasti Srbije.

Vi prvi, kao većina, stanite u odbranu onog koji vam valja, opominjući vašu braću, sinove, muževe, ... koji su policajci da se ne mešaju, i – gotova priča.

Vi drugi, kao većina, sklonite onog koji vam ne valja, opominjući vašu braću, sinove, muževe, ... koji su policajci da se ne mešaju, i – gotova priča.

Prateći događaje u Beogradu – izgleda da je u Srbiji najviše onih koji nemaju petlju da se izjasne, niti imaju računicu da kažu svojoj braći, sinovima, muževima, ... koji su policajci, da se ne mešaju .

Ako vas je više koji su neopredeljeni – recite svojim sinovima, braći, muževima, ... koji su policajci, da ne tuku one koji su u manjini, svejedno da li zadovoljnika ili nezadovoljnika političkim vodjstvom današnje Srbije; jer je A. Vučić faktor razdora samo manjine, a ne vas koji ne

znate da li ste za ili protiv ovog ili onog: koji je faktor propasti ili razvoja Srbije.

Kako god da ste opredeljeni u odnosu na A. Vučića – vi inteligentni mnogo ili inteligentni relativno, da ne pominjem glupe, sta odabrali baš njega. A kao mnogo ili relativno inteligentni znate da se neko bira u upravu za četiri godine (u Srbiji).

Iz iskustva drugih (što je nauk inteligentnih ljudi) ne pokažite se budalama da pokušate skloniti onog oko kog ste se zajebali u očekivanjima i davanju poverenja jer to ne ide nikad lako:

Onaj oko kog se ljudi u očekivanjima i davanju poverenja prevare nikad ne žele otići s mirom; pogotovo u Srbiji. U zemljama relativno kultivisanih ljudi to ide ljudskije i bezbolnije.

Ako ste se vi zajebali oko prvog mandata nekoga, a on vas zajebe oko svog drugog mandata onda se preispitajte gde ste i koliko vas je, pa delajte kao gore pomenuti prvi, drugi, treći ili četvrti.

Koje je glavno oružje drugih?

Generalni štrajk.

U svakom slučaju četiri godine su dovoljne da se vidi s kim šta ide, a s kim šta ne ide. Ako vam ovo nije jasno onda ovom tekstu mora biti dat naslov:

Srbi, vi ste zaista glupi kad ne shvatate da vaš problem nije Aleksandar Vučić

13.08.2020. Solothurn

U šta biste trebali ulagati?

„Mi preporučujemo povratak na selo i ulaganje u poljoprivredu.“

Šta znači ovaj savet?

Visokoškološana gospoda koja se raspituju za povratak i ulaganja (kapitala) u Srbiji (u Srbiju) nisu otišli u svet kao uspešni ili propali poljoprivrednici Srbije, pa kao takvi tamo zaradili novce, koje sada žele na dalju oplodnju uložiti u Srbiji; (iz kojih razloga? Patriotskih? Sitnokapitalističkih?) To znači da ta/ona gospoda (potencijalni ulagači u poljoprivredu Srbije) ne bi lično bili poljoprivrednici. Tu se odmah postavlja pitanje plata i socijalnih osiguranja nadničara; tj celog poštenja oko tih stvari.

Bez hrane nema budućnosti nikom na ovoj planeti; ali u Srbiji nema budućnosti nijednom udruženju ulagača malih kapitala u proizvodnju bilo čega. Ne samo sa ovom, kao ni sa prethodne tri, četiri, ... političke uprave Srbije, nego toliko dugo dok se Srbi ne prosvete.

Uvek će na tržištu roba Srbije (a novac je „univerzalna roba“) biti aktivnih manipulatora ponudom i potražnjom, ucenjivača i „reketaša“.

Ako se potencijalni ulagači svojih kapitala u srpsku privredu ili poljoprivredu dosad nisu obavestili o sudbinama dosad izmanipulisanih ulagača svojih kapitala u privredu i trgovinu Srbije prethodnih decenija, onda neka se kao i sve budale nauče iz svog iskustva – kako je to u Srbiji u nešto novce ulagati.

Medjutim, ja ne verujem da ovi koji se raspituju oko ulaganja u srpsku privredu ne znaju kako sve u Srbiji

privredno-politički funkcionise, nego mi izgleda kao njihovo YouTube reklamerstvo njih kao uspešnih Srba izvan Srbije.

Kao što u Srbiji ne može funkcionisati ni Kriptodržava, da li zbog volje pozicije ili zbog volje prema Srbiji nedobronamernih svetskih političkih sila (videli ste to konkretno prilikom ometanja i blokiranja video prenosa događanja pred Skupštinom Srbije od 7. – 10. Jula ove godine SRBIN.info) tako neće funkcionisati ni udruženje bilo kojih investitora u bilo šta, a koji žele poslovati nezavisno od „države Srbije“.

Ovaj video prilog mi je dao ideju da se „Pokret Svetlo“ konkretno pozabavi sudbinama i radom poljoprivrednika koji su oduvek i još uvek na srpskim njivama; a sa dve rubrike:

1. Priče uspešnih malih poljoprivrednih gazdinstava i
2. Priče izigranih i propalih malih poljoprivrednih gazdinstava.

To TV Svetlo ne bi mnogo koštalo: svako od poljoprivrednika ima neke fotografije, video zapise sa svojih gazdinstava i to bi se sa pričama poljoprivrednika, gostiju u studiju TV svetlo, lako i interesantno uklapalo. Neka se „pokret Svetlo“ aktivira oko materijalne osnove Srpstva, jer finansijski uspelo rasejanje Srbije nije faktor značajnih društveno-političkih promena u državi Srbiji. Mislim ja, a moguće je i da sam u zabludi. Ne bi mi bilo prvi put.

Solothurn, 15.08.2020.

O Evoluciji životnjskih vrsta kao Božjoj stvari

Rekli smo da su konstitutivni elementi Univerzuma:

1. Skup materijanih ispoljenja (u raznim oblicima i raznim agregatnim stanjima)
2. Skup ideja i
3. Ništa

Prva nemogućnost Univerzuma je ta da ni iz čega može nastati nešto. Ovo onda znači da je Bog ili sva tri gore pomenuta konstitutivna elementa Univerzuma uzeta zajedno, ili je, ako vam se ne dopada da je Ništa, On samo 1. i 2. uzeto zajedno.

Treća pretpostavka bi bila da Boga nema. Što je, kao pretpostavka, apsolutna glupost, jer je Bog Skup svih mogućnosti.

Dakle, Bog je čak i ono Ništa, koje postoji minimum u fantaziji (koja pripada skupu ideja).

Ako se zalažemo za to da Bog postoji i da je po planu stvorio sve Ovo, onda ga je stvorio iz sebe sama, jer ga ni iz čega nije mogao stvoriti.

To onda znači da Bog „u jednom momentu“ bitiše kao materija (što je vrsta ispoljenja energije) ili bitiše kao energija (što je vrsta ispoljenja materije), a u sebi, kao jednim od ta dva moguća ispoljenja sebe, je i nosilac podskupa Skupa ideja – nosilac fantazije Ni o čemu.

Da je Bog uvek istovremeno svestan sebe i kao skupa materijalnih ispoljenja i svestan sebe kao skupa ideja, onda bismo mi ljudi, sve što smatramo zlim i destruktivnim, morali posmatrati ili kao Njegovu volju ili kao Njegove neuspehe, tj. kao Njegove greške.

Prosto uzeto, nama ljudima sve izgleda ovako:

Da je sve sadašnje i dosadašnje (bilo) po Božjoj volji, odnosno da je Bog na apsolutnom početku ispoljavanja sebe znao šta i kako hoće, ne bi na ovoj planeti bilo životinjskih vrsta koje su se pokazale nesposobnim da Njega (Boga) pojme i (umno, umom, u umu, izvan uma) spoznaju, pa čak ni funkcionalne kao vrste koje održavaju scenu i stanja za pojavu i egzistenciju vrste koja je za pojmljenje i spoznaju Sebe-Boga sposobna; naime za stanje u prirodi koje omogućuje nastanak, razvoj i opstanak čoveka; jer baš ne bi bilo zgodno danas da smo ovde zajedno sa svim onim ogromnim gmazovima i zverima koji su izumrli.

To onda, prosto uzeto, izgleda da Bog nije imao gotovu ideju o finalnom stanju na ovoj planeti. Ja kažem ovako: Ako Bog nije znao šta hoće – znao je šta neće. Bog je uvek, u Skupu mogućih nizanja Stanja stvari, imao funkcionalan red; po kom je postepeno stvarao scenu (sa vrstama koje je posle „izbacivao“ iz upotrebe; sa vrstama koje mi ljudi tretiramo kao izumrle) za nastanak konkretnog nosioca inteligencije: čoveka. U Bogu, kao Skupu svih mogućnosti, nije za primitivnog čoveka vidljivo kretanje od neispoljenog – sebe nesvesnog – do ispoljenog sebe svesnog. Primitivan čovek želi da vidi samo direktna odmotavanja „rajskih“ dešavanja na Zemlji. Ali ako mi u Bogu, kao Skupu svih mogućnosti, ne razumemo uvek koja Stanja i koji događaji su nefunkcionalni – ne smemo u realnu igru uvoditi nekog Djavola, kojeg ima samo u fantaziji. Jer Bog zna tačno šta neće.

Kao ono što Bog hoće, odnosno ono šta iz Skupa svih mogućnosti mora izaći, što je neizbežno, kao što iz semenke jabuke može da iznikne samo jabučje stabalce, jeste postanak konkretnog nosioca inteligencije; koji je iz Prvog isposlovan kao poslednje, finalno: Čovek, kojim se Prvobitno osvešćuje.

Dakle, evolucija je Božji spontanitet, ne kao stvar Njegovog plana nego kao jasna staza na putu samo-osvešćenja Prvobitnog.

Sve u svemu ne trebamo se groziti pretpostavke da smo evoluirali od majmuna.

Bolje bi bilo da se grozimo činjenice da smo uglavnom još majmuni.

O prosvjećivanju naroda

Moja nastojanja su da objasnim smisao, pa mu to znači razloge i svrhu čovečjeg delovanja u interesu ljudske zajednice.

Ljudi bez velikih škola mogu biti samo štetočine na terenima malih ljudskih naseobina, a ljudi sa visokim školama su, kad su štetočine, štetočine na nivoima regiona i na nivoima država.

Visoko školovane štetočine nekim svojim polovičnim ili nikavim znanjima o svrsi poštenog življenja lako izlaze na kraj sa neškolovanim ljudima; potezanjima kojekakvih Zakona, podataka iz istorije, ekonomije, statistike, ...

Sâmo kritikovanje sadašnjih srpskih grešnika u oblasti materijalnih (finansijskih) bogatstava države i iznošenja u javnost njihovih lopovluka mene ne interesuju. Ja ni o kakvim lopovlucima ne znam ništa sigurno. Današnjim YouTube portalima ne verujem sasvim ali ne verujem ni to da svi od njih samo „pale“ medjuljudske odnose u državi.

Pre oko 40 godina sam verovao da je istina kad novine pišu da su jednom proizvođaču šećerne repe u nekoj vojvodjanskoj fabrici šećera, za njegovih nekoliko tona šećerne repe, umesto novaca dali gotov šećer po malopradojnoj ceni računat, pa ga je u povratku kući srela policija i uzela mu sav šećer, jer nema dozvolu da se bavi prodajom istog na veliko.

Već devedesetih godina sam morao kupovati svakog dana beogradske „Novosti“, sarajevsko „Oslobodjenje“ i zagrebački „Vijesnik“; da bih kako-tako sastavljao sliku događanja u Jugoslaviji: sve redakcije pomenutih

novina/glasila su prećutavale zlodela svojih i veličala zlodela onih drugih.

Danas u Srbiji verujem samo Branku Veljkoviću, novinaru „Tabloida“, Branku Dragašu, vodji pokreta „Svetlo“, na dobronamernosti njegovoj, te novinaru Danku Vasoviću.

U poštenje i dobronamernost još nekih se još uvek nisam sasvim uverio.

Mene najviše interesuju štetočine države Srbije koji su toliko glupi da ni ne znaju da su štetočine naroda i države Srbije.

Ja se njima obraćam; štetočinama Srbije na veliko i na dugo.

Njih nije teško imenovati jer ih brojem nema mnogo, a dokazali su se kao nesposobni prosvetitelji i mizerni mislioci. To su svi vodeći političari Srbije od jeseni 1988. Neka se ne vredja niko; ni od poznatih ni od nepoznatih, nego neka se upita šta bi jednog semestra pričao studentima, a šta na bilo kom skupu ljudi o sticanju blaženstva kao trajnog stanja u čoveku; za razliku od sreće koja je prolazna; jer je zavisna od uspeha medju ljudima i sa ljudima; ekonomski i stratifikaciono. S tim što se kao uspeh u Srbiji računa: nekog sugradjanina za nešto zajebati ili na poziciji srpskog političara velik kapital steći.

Oko Novog testamenta nema više šta da se priča sa stanovišta lingvista, istoričara, hroničara, filozofa, sveštenika, vernika, ... nego je potrebno znati kako masu ljudi "osoliti" da živi po predlozima, ne kažem zahtevima, Isusa Hrista.

Srbi su odgajani u pacovskoj kulturi i imaju to što tako kulturni žele: Imaju svoje političare, imaju svoje kriminalce, kriminalci novce i jedan drugog, njihove žene njih (kriminalce sa njihovim novcima) itd. Neprosvetljeni narod Srbije ima sve njih u paketu. To znači da srpski narod ne treba mnogo ni žaliti.

Tu je ipak jedna začkoljica: i ovi matori, ovakvi kakvi su, bili su deca kojoj su pacovsku nauku preneli srpski pacovi prošlih decenija; srpski političari, intelektualci, umetnici, kriminalci, ... Znači, srpski narod ima patnju koju je sam sebi stvorio, zaslužio, ... Ja ne brinem o okorelima, osušenima, ogrezlina, trulima, ... ja deci srpskoj objašnjavam šta valja i kako valja. To je s moje strane obavljeno.

Kad ostane malo dece pacovske kulture, valjda će neko od te dece pogledati u potok mirne vode i, kao Narcis, videti svoju lepotu i sjaj Andjela u očima svojim, pa se umno i prostorno udaljiti od pacova, a za sobom povesti druge Andjele; u samospoznaju, samopoštovanje, u ljudsko življenje i odnašanje.

Traži se Crnotravec za duhovno dovršenje Hrama svetog Save

„Naš Hram Svetog Save će biti nova Sveta Sofija“ rekao je A. Vučić 20.08.2020. tokom obilaska radova na unutrašnjem uređenju Hrama Svetog Save, a takodje i ovo:

„Sva naša dela ostaju za naredne generacije i ovaj će period biti upamćen ne samo po velikom ulaganju u puteve, pruge i druge infrastrukturne objekte, već i po završetku najvažnijeg verskog i kulturnog objekta.“

Uvek neko nešto zakera, pogotovo nekom ko mu nije drag ili nekom koga, daleko bilo, mrzi.

Ja Aleksandru Vučiću želim dobro zdravlje, dug život, skromnu, poslušnu i kulturnu decu.

Slušam šta on priča, slušam šta protiv njega pričaju i držim se mog životnog stava:

„Moguće je sve što nije nemoguće.“

To znači da se ne uzbudjujem oko njega ni ako ga neopravdano optužuju, niti ako ga opravdano optužuju; nije on moj, nego je naš.

Ja sam niko i ništa u Srbiji, pa neka ga sebi tretiraju i neguju kako hoće onih šest, sedam ili koliko miliona građana Srbije. Ako je štetočina – neka mu sude narodne službe za očuvanje države Srbije, Ako je čist neka sud sudi lajavcima na A. Vučića.

Ipak ja zameram Vučiću nekoliko stvari.

Na svakom puštanju kojekakvih građevinskih objekata glavnu ulogu preuzima on.

Iako ništa nije iz opisa njegovog radnog mesta, nego je iz opisa radnih mesta ministâra ministarstava Republike Srbije.

Tu mu ja kaŹem da nas prestane brukati, jer da sam ja predsednik i najmanje opštine u Srbiji ne bih mu, na takva njegova egocentrična busanja, došao na svečano otvaranje kompletno izgradjenog Hrama Svetog Save. A Vladimira Putina na to otvaranje pozvati je besramnije nego da ja Putina pozovem na moj rođendan. Jer bi u prvom slućaju Putin dao svoju slavu i moć u korist A. Vućića, ćijim se delima oduševljavaju srpske babe, a u drugom bi ostala privatna stvar Vladimira Putina kom bezveznjaku ide na rođendan. Druga stvar:

A. Vućić ne gradi puteve, pruge, aerodrome, crkve, ..., **(„Sva naša dela ostaju za naredne generacije ...)**, nego daje naredjenja šta da se gradi od betona, cigala, gotovih prozora, gotovih metalnih ograda, ...

To (naredjivati šta da se gradi) moŹe svako ko ima novaca ili raspolaŹe novcima grada, regiona i drŹave.

(„Patrijarh mi je rekao da su oćekivali da dobiju sa drugih strana finansijsku pomoć, ali da je drŹava preuzle najveći teret i ponosan sam na to" – dodao je Vućić, kao da je dao novce svoje dedovine, a ne novce drŹave Srbije.)

Crnotravci mogu izdavati naloge za gradnju, a i lićno graditi, te to ne bi mogli srpski arhitektae ili inŹenjери gradjevinarstva.

Treća stvar je ova:

Vućićev posao u Srbiji nije da pušta u saobraćaj i javnu upotrebu gradjevine objekta (autoputeve, pruge, aerodrome, stadione, bolnice, crkve, ...) kojima farba

oblake sadašnjim generacijama, za putovanja autobusima, vozovima, avionima, ... mrtvačkim sanducima (telesno) i kadionim dimom (duševno), nego je njegov posao da se zainteresuje za izgradnju (prosvetu) naroda. Ali on, siromaš, ne zna šta narediti onima koji bi trebali, po nekom ministarstvu Srbije, narod uzdizati, a pored sebe nema nekog Crnotravce za umogradnju.

Ovde moramo priznati da A. Vučić nije uopšte kriv što od Srba nije izrastao nijedan Crnotravec za kulturu. Moguće je, međjutim, da će za sledećih osam godina, pod njegovom upravom iznići, kao u bašti iz nebačenog semena, neki samonikli Crnotravec za prosvetu. Tu je onda politička opasnost za Vučića; u tome što će samonikli Crnotravec za prosvetu morati zasesti takodje apsolutistiki, jer će protiv sebe imati sve koji sada ne shvataju, i još godinama neće shvatiti, da su duhovno još u prašumi.

A glavna stvar u tome je ta da Aleksandar Vučić, i da zna kako prosvetiti narod, neće moći ni brzo ni natenane istupiti pred narodom sa izjavom.

„Ja sam vas izveo iz šume na put!“ – jer u Srbiji ima mnogo pametnih ljudi samo su majstorski zburnjeni. I da završimo sa razmišljanjem o ulaganjima u puteve, pruge i druge infrastrukturne objekte kao i u gradnju „najvažnijeg verskog i kulturnog objekta“ (?!), koji ostaju budućim generacijama za pamćenje.

Ja bih bio mnogo srećniji da su on i svi srpski graditelji zadužbina dali novce u gradnju New Gipsy City (Novi ciganskog grada) na mestu na kom je sada Cardboard City (Kartograd).

Pogotovo što su svi sadašnji finansijeri zadužbina verskih vrsta u Srbiji bili pre samo par decenija ateisti, komunisti, ... Neverovatno ja da su sada veliki vernici (u šta? u koga?) Verovatnije je da su postali potvrđjeni bezbožnici; jer: Odakle im novci za zadužbine?

Sve u svemu: Traži se Crnotravec za duhovno dovršenje Hrama svetog Save

Renesansa bez humanizma ili humanizam bez lopova

Svetska zabluda broj jedan danas je verovanje da je prosperitet ove civilizacije u razvoju elektronike i biogenetike.

Prosperitet ove civilizacije je u sredjivanju stanja u glavama. Naravno da je to moguće samo tamo gde uma (radno-operativne sposobnosti mozga) ima:

Šta da sredjuješ u praznoj kući?

To da je u celom svetu sirotinji dozlagrdila diktatura maloumnih sebičnjaka, koji svoje frustracije terapiraju dekadentnim uživanjima materijalnih stvari, telesnim nastranostima i brojanjima novaca, koji su „njihovi“ koliko je i besmrtnost njihova, znači da je sirotinja dovoljno inteligentna da shvati da sve medju ljudima, narodima i državama mora biti postavljeno u smislene odnose. Nove odnose uspostavlja samo „Metafizika dvadeset i prvog veka“

Dosad nijednu epohalnu promenu nije pokrenula neka filozofija (neka ideja), nego je svaka dosadašnja epohalna promena naknadno filozofsko-istorijski analizirana.

Ali – peto epohalno društveno uredjenje je stvar filozofije čistog uma.

Svaki glasnogovornik epohalne društveno-ekonomske promene jeste prvenstveno glasnogovornik težnje za promenom ustrojstva celom društvu kojeg je član.

Pošto epohalno novo ne prija epohalno potrošenom to malo koji glasnogovornik težnje za epohalno novim ustrojem da nije stradao ni kriv ni dužan, samo zato što se Stanje stvari kroz njega oglasilo.

Ovo bi moglo biti shvaćeno i kao zaključak da je korisnije biti glup nego kukurikati „pre zore.“ Ali to i razlikuje revoluciju od evolucije: Revolucija je eksplozija gnojnog tkiva, a trpljenje bolesti može odvesti u degenerisanje celog organizma.

Kao što se sada sa ovozemaljskom civilizacijom događa.

Komunizam i nacional-socijalizam bi mogli biti špekulativno branjeni kao brzo doživljavanje i upoznavanje sa varijantama življenja, koje nisu ni za sve ljude ni za sve buduće vekove. Ali bi to onda izgledalo kao odbrambeno svrstavanje Karla Marxa, V. I. Lenjina, J. V. Staljina, Adolfa Hitlera, ... u žrtvene figure ubrzanog razvoja civilizacije, a u cilju brže spoznaje i eliminacije nečovečnih uređenja civilizacije, što je nepravedno i netačno; ni komunizam ni nacional-socijalizam nisu epohalno važne promene u razvoju ove civilizacije nego su samo loše ideologije loših filozofija. Epohalna društvena ustrojstva ove civilizacije su

1. varvarstvo,
2. robovlasništvo,
3. feudalizam,
4. kapitalizam i predstojeća
5. diktatura ljudskosti.

Prve četiri epohe se mogu zaista shvatiti kao epohe Marxovog pogleda na Stanja stvari, da materijalno biće određuje društvenu svest. A sad, kad smo se uverili da današnje materijalno biće, tj obilje materijalnih dobara stvara još otudjenijeg čoveka nego što je ikad bio, možemo totalno sprečavanje propasti ove civilizacije izvesti još samo nematerijalno uslovljenom nadgradnjom;

Spas ove civilizacije je tamo gde ga nikad nismo ni tražili: u zabludalom umu; koji se varao da će u dokolici i izobilju postati ponovo svoj. Međutim – sve je ipak na svom mestu: Sve je moralo biti kako je bilo da bi čovek ponovo postao svoj, ali ne onaj od prirode primitivni, nego u svojoj mucu sebi sebe svestan vraćen: Došli smo do shvatanja da za tzv. nadgradnju ne vrede znanja koja smo morali steći da bismo videli da nisu odlučujuća – znanja za proizvodnju materijalnih dobara. Nauka nam je pomogla da se tehnologijom, proizvodnjom i potrošnjom shvatimo kao bića sa svrhom koja nema ništa sa vlasništvom nad sredstvima za proizvodnju ni sa kapitalom.

Glasnogovornik težnje ka petom epohalnom društvenom ustrojstvu ove civilizacije ne traži veće nadnice, ni veće plate, ni vlasništvo nad sredstvima za proizvodnju, nego traži poštenje i prestanak bogaćenja bez rada; prestanak bogaćenju bez ikakve veze sa proizvodnjom materijalnih dobara:

„Nit` je radnik, nit` je preduzetnik, nit` je investitor, nit` je vlasnik sredstava za proizvodnju, a na kraju su svi novci kod njega.“

Ne radi se tu o novcima kao sredstvima za raspodelu uživanja, jer na ovom svetu ima toliko novaca i roba da bismo se svi brzo degenerisati kao uživaoci koječega, nego se radi o egzistencijalnom minimumu i omogućavanju tzv. duhovnog obrazovanju; barem onima koji su umno nadareni da samospoznaju teže.

Srbi mogu stići u budućnost prvi ili po filozofiji palanke -
poslednji:

naša pobuna studenata 1968. (kao upuvak)

naša Kopakabana,

naše Lido,

naše Kardašijanke,

naše Pamele Anderson (po porno filmovima „slučajno“
dospelim u javnost),

...

te na kraju kao žabe koje, kad već svi konji odgalopiraju,
dignu noge da i njih potkuju; za trku koja je završena!

Kako je to Bog zaista na strani ljutog Radomira
<https://www.youtube.com/watch?v=cTwxPawSyrq>

Kad Biblija kaže da je Bog prema svom liku stvorio čoveka to konkretno znači da je Univerzum iz-našao najbolje organizovanu živu jedinicu.

Kad čovek analizira sebe i svoje mesto u svemu, onda kad je neprosvetljen, neosvešćen, gledajući na stvar «s polja»; vidi besmisao, muku i bedu svog postojanja. Osvešćen čovek, pak, shvata smisao i strpljenje Jednoga u sebi samom, na neobaveznom, ali ipak neizbežnom iznalaženju načina za osvešćenje sebe sâma.

Ko nije našao sebe na četvrtom stupnju svesnosti, može razumeti šta ja ovde o tom iskustvu pričam, ali ne sme reći da zna to stanje; prvo ga mora iskusiti.

Pošteno igranje u igri bez protivnika znači to da smem da radim sebi, u sebi i na sebi štogod hoću. Pa čak i da se samouništim. Ako sam toliko glup da to uradim onda je to Univerzumu činjenica i – gotovo. Ako neka cela vrsta živih bića stekne sklonost ka samouništanju to Univerzum nesvesno prihvati kao manjkavost vrste za ono čemu Univerzum ne teži, čemu ne juri, ali čemu ne može izmaći: samoosvešćivanju.

Ko veruje da neko ili nešto zdravog uma radi sebi nešto što ga vodi u nestajanje?

Sve što nekom ko prirodu posmatra «s polja» izgleda kao trpeza na otvorenom, kao klanica, žderaonica, ... nemilosrdnost, borba za održanje u životu, ... jeste samo traženje najfunkcionalnijeg bića, pa koje se pokaže

najsposobnijim – ode na cilj sebi i Celom; stigne na cilj kao Jedan jedini svestan sebe sama.

Univerzum na početku Novog Ciklusa ne zna da je to ljudska vrsta, i sebi ne stvara baš čoveka. Sve je iz skupa mogućnosti a „Moguće je sve što nije nemoguće“.

...

Ako se ljudi pokažu nesposobnim da se kolektivno «popnu» na četvrti stepen svesnosti – nestaće kao i dinosaurusi što su nestali. Univerzumu ne znače ništa posebno ni dinosaurusi ni ljudi. I ne znače mu ništa šezdeset pet ili sto miliona godina: Ionako nema plan, a pogotovo što nesvestan ni ne zna da je nesvestan.

Ako čovek bude sebi izmakao tepih Univerzum će tražiti rešenje i – naći će ga. Inteligencija je neizbežna. Bez nje Univerzum ne bi bio Univerzum. Ako je nema u sirovoj materiji, niti u drugom pošteno glupom biću u prirodi, kao što su golubovi, onda šansa neće biti ostavljena ni čoveku, koji je glup kao arogantan prema ostalim vrstama i slep za šansu koju vrsta ljudi ima. Univerzum će nastaviti igru u prirodi, čekajući ispoljenje sebe sama u organizovanijim formama, sposobnim da ga odnesu u prijatno uzbuđenje kroz samospoznaju.

Jasno je, dakle, da kogod od ljudi nanosi zlo sebi, nekom drugom ljudskom biću, ljudskoj vrsti, prirodi, ... u okviru porodice, naroda i države jeste štetan vrsti; smanjujući joj šanse da dosegne ono stanje koje joj se kroz mudrace ove vrste već hiljadama godina predočava.

Ako igrač u nekoj igri ne mora nikog pobediti, a zna koji potez vodi u poraz, onda gleda da izvodi poteze koji vode u radost.

Ko nanosi štetu u prirodi jeste štetan Univerzumu, jer uništava egzistencijalne uslove vrsti koja je bolja nego vrsta njega štetočine. Otuda je, ne samo u interesu ljudske vrste, sve vrste štetočina nemilosrdno imobilizirati, pa i uništavati; ako u pravljenu štete preteraju. ...

Cela istorija ljudi je prvenstveno naša stvar; ili je stvar Boga kad je on mi, a ne stvar Boga kojeg kao planera i direktora nigde nema. Kad se koljemo i ubijamo jeste slobodna scena u traženju inteligentnog bića. Dok se koljemo i ubijamo – nismo ono što Univerzumu treba; ali – „... dok nekom ne damo potpunu slobodu ne znamo šta namerava, šta želi, šta misli; ne znamo koliko je vredan kao biće.“

Sva živa bića na ovoj planeti imaju slobodu da se pokažu ili kao životinje ili kao Bogovi; o kojima (Bogovima) dvonožne životinje samo pričaju, a nemaju pojma ni o sebi po porekli ni o sebi po svrsi.

Kad čovek ne razume igru Univerzuma onda je to Univerzumu isto kao i kad ju krokodil ne razume: Univerzum je idiferentan prema trpljenju i uživanju bilo koje jedinice bilo koje vrste. Čak i u svakoj igri nas ljudi je interes da sudija bude indiferentan prema takmičarima, a iznalaženje najfunkcionalnijeg ispoljenja univerzalnog samoosvešćenja je zaista igra Jednog jedinog igrača na jedan gol.

Jedinom igraču je svejedno kako će i kad postići poen. Ipak Univerzum nije svesno neutralan i indiferentan, jer pre nego što se pojavi biće kroz koje se On sebi sobom samim osvesti, nije svestan ni sebe, a kamoli da bi imao gotov stav o tome kome da povladjuje, koga da štiti, ili

ne. Igra teče. Jedini igrač nema protivnika, te dozvoljava sebi sve što se kao igra pokaže. Nesvesnost ne nosi sobom ni težnju ka njoj, nesvesnosti, ni težnju ka svesnosti. Ali: nesvesnost ne može nikad stajati kao orjentir, jer je nesvesnost uvek tu; ne upućuje ni na šta; za nesvest ne postoji horizont; dok samo promena stanja, izlazak iz nesvesnosti donosi nešto što može biti prihvaćeno kao radost, ne samo tim što je novo, nego i tim što je veličanstveno. Osvešćenje stoji u skupu mogućnosti i po zakonu verovatnoće desi se kad-tad. Postoji, dakle verovatnoća da se i pomoću ljudi desi univerzalno osvešćenje, ali ta verovatnoća je tu samo dotle dok ljudi ne krenu ka sopstvenom uništenju odjednom kao sirovina, ili polako kao dekadentna vrsta. Medjutim, kad smo došli do tamo nije nemoguće da se opametimo i posvetimo vrednijim stvarima nego što su podizanje komfora, uživanje problematičnih stvari, prisiljavanje na prihvatanje verovanja i ideologija koje ne valjaju samim tim što su odomaćene tamo gde se samo nešto shvata, a najbitnije ne shvata; gde se moćno razmišlja, špekuliše, a mudro ne zaključuje. Ovako se i ja činim nekom pesimist, ali nisam. Osvešćenje Univerzuma je neizbežno i pogodnije vrste za to od ljudske nema; i ne može biti. Mislim da i neka druga inteligentna bića u Kosmosu izgledaju kao i mi. Jer:

Šta je neko biće bez čula vida?
 Šta je neko biće bez čula sluha?
 Šta je neko biće bez čula dodira?
 Šta je neko biće bez čula mirisa?
 Šta je neko biće bez čula ukusa?

Šta je biće koje nema prste da može muzicirati?

Šta je biće koje ne može hodati, trčati, skakati, igrati,
plivati, ...?

I da kod nekih civilizacija većina zna ono što kod nas zna
tek manjina: da je finale na putu od sirove do osveščene
energije veličanstven i – nematirijalan.

Osnove za ulazak u doba ljudskosti (age of humanity)

Rekli smo da su dosadašnja epohalna uređenja ljudskih društava

1. varvarizam,
2. robovlasništvo,
3. feudalizam,
4. kapitalizam i (sledeće)
5. doba ljudskosti.

Za komunizam i nacional-socijalizam smo rekli da su pogrešne ideologije na pogrešnim shvatanjima sveta (filozofijama)

Da bismo ušli u doba ljudskosti trebamo uraditi ovo:

1. obrazovati obrazovatelje za nauk ljudskosti na osnovama „Metafizike 21. veka“:

<http://www.flyingjoymaker.com/filozofija-sr.-Doziviljaj%20savršenog%20jedinstva.pdf>

2. vratiti smrtnu kaznu u Kaznene zakonike svih država.

Razdvajanjem dobronamernih od nedobronamernih ljudi možemo povećati broj dobronamernih toliko da dobronamernost postane kombinacija u genetskom kodu vrste.

Kao što je samo čoveku upisano da ide uspravno, da govori, da ima tako moćan mozak, kraće prste na nogama nego što su kod majmuna, ... jer u prirodi svako dobije što mu treba, tako bi bilo i sa dobronamernošću; ako bi postala osobina kod značajnog broja pripadnika vrste.

Da bismo postali vrsta sa dobronamernošću u genetskom kodu moramo raditi na tome da zlonamernike svedemo na beznačajan broj. To znači da moramo odrediti Zakone

koji dozvoljavaju imobilsanje i uništavanje zlonamernika.

Takve zakone postaviti nije teško, jer su i najokoreliji zlonamernici dovoljno inteligentni da priznaju sebi da danas nije nužno biti zlonameran; i da je zlonameran samo onaj čovek koji želi nešto nezdravom Egu, a ne nešto što je egzistencijalno važno za čoveka.

Te kad ga se osudi na smrt on može lagati da je nevin, ali u sebi zna da je zločinac.

I pre nego što se zlobnim delom kao zločinac potvrdi takodje nema ništa protiv Zakona koji predvidja smrtnu kaznu za vrlo zlobna dela.

Ali kad jako zlobno delo učini onda se može samo kajati što će zbog svog nedela biti izbačen iz ovog lepog sveta i – ništa više.

Ne treba se uzbudjivati kad sitan lopov mora da ukrade nešto malo hrane, jer je gladan ali zašto mora neko silovati dete i, da bi tragove svog zlodela sklonio, dete ubiti?

Ni samo silovanje nije za tolerisanje, a kamoli ubistvo prethodno silovanog deteta; žene, ...

Dakle stvarno postoje nedela koja moraju biti tako okvalifikovana da činioce nedela moramo osuditi na smrt i krajnje je vreme da sve države vrate smrtnu kaznu u svoje Kaznene zakone.

Neki filozof reče da u rečenom egzistira i nerečeno. U učinjenom postoji takodje nerečeno. Ako neko smatra narode koji dozvoljavaju krvnu osvetu primitivnima, neka pomisli da je narod koji dozvoljava krvnu osvetu nesvesno na pravom putu netolerisanja zâla izvan smisla za toleranciju.

Tamo gde je zaista kritično u materijalnim dobrima, nema ko od koga šta da krade: Svi su gladni, žedni, goli i bos. Probleme prave ovi koji bi hteli mnogo, a ne oni koji nemaju ništa.

Dalje: Čovek ima pravo da veruje u šta hoće i da svoje versko uverenje izražava i javno; ali jedno od verovanja koje je rasprostranjeno, a čije opasnosti nisu svesni ni oni koji ga ispoljavaju-propagiraju, kao ni oni koji ga smatraju bezazlenim je vera u reinkarnaciju, ponovno utelovljenje duše.

Oni koji veruju u reinkarnaciju su prema zlodelima indiferentni; pogotovo kad zlodela drugih ne pogadjaju njih koji veruju u reinkarnaciju.

Duša kao entitet nezavistan od tela, u tom smislu da može egzistirati pre, posle ili van njega – ne postoji. Malo logike može u to svakog uveriti, ali da sad ne dotičem ponovo tu temu.

Ako reinkarnacija funkcioniše onako opšte kako to neki veruju, i tako da se po zakonima nje «zasluge» iz prethodnog života prenose u novi, onda ispada da ubicu i silovatelja nekog deteta moramo danas nagraditi zato što je ubio i silovao osobu koja je u prethodnom životu (kao) ubila neko dete; ili bila zlotvor na neki drugi način; ili je sad ovde silovana da bi nešto važno za razvoj duše u ovom utelovljenju naučila. Molim lepo, pa gde smo sa takvim verovanjima kao zakonodavci?

„Zlo“ je po svojoj prirodi tako propadljivo da mu je propast neizbežna čak i onda kad nikakvog “Dobra”, kao njegovog protivnika, nema.

Pošto “Zlo” konačno sâmo sebe izjeda i uništava, onda ga “Dobro” sme uvek uništavati, kao ono što nema nikakvu budućnost i što ne sme biti tolerisano nikada, a pogotovo ne onda kad napada na “Dobro”.

Dakle, pošto ne možemo biti sigurni da je neko dete došlo grešno na ovaj svet samo da bi bilo silovano i ubijeno, a svesni smo toga da su silovanja i ubistva ispoljenja zla, onda učinitelju takvog zla smemo odrediti smrtnu kaznu.

Bez obzira na to šta neki zagovorniku reinkarnacije o tome misli.

Beogradsko leto dvadeseto

Beogradsko leto dvadeseto
 malo toplo, malo hladno, ...
 Nekad vruće i prevruće,
 nekad životinjski gadno.

Razdeljeni popovi,
 udruženi lopovi.
 Krste se i bezbožni
 kako su žandarmi složni.

Ne znaš kome verovati.
 Koju priču šerovati:
 okrivljeni složno ćute.
 YouTube-ri solo mute.

Provincija ni da pisne;
 Nema nikog da joj vrisne:
 Je l` ti, jado nije jasno
 da će brzo biti kasno?!

 Kakva je to naša vlada
 kad od vlade narod strada?
 Šta ima od policije
 kad u parku decu bije?

30.08.2020.

Volite sebe kao svog bližnjeg!

Ona maksima: “Voli bližnjeg svog kao sebe” je maksima čije primenjivanje ne garantuje međjuljudske odnose kakvi bi trebali medju ljudima postojati, trajati, ...

Vi vidite da mi živimo kao krtice, vrane, pingvini, ...

Da bi čovek voleo svog bližnjeg kao sebe mora prvo voleti sebe toliko da njegova ljubav za bližnjeg ima bližnjem neku vrednost.

Ali, pokazalo se da sva ona mentalna stanja ljudi prethodnih epoha, u kojima smo se potvrdili kao svadjalice, namćori, sebičnjaci, egocentrici, lažovi, intriganti, ... nisu nesumnjivi pokazatelji da iko voli i sebe kako treba, te da bi voleo jednako vredno i svoje bližnje, daljnje i daleke.

To što ljudi, kao, vole svoju decu, trebali bismo smatrati sebičnom brigom za svoje najbližnje, jer za decu bližnjih i bliskih, daljnjih i dalekih, koju hrane naši rođaci, susedi, poznanici i kolega s posla, brinemo koliko i za njihove roditelje; relativno:

Radujemo se uspesima, zdravlju, napretku, ... svoje dece, a tuđjih, pa i bližnjih toliko, da je bilo medicinskih slučajeva sa nalazima igala u lobanjama zrelih ljudi, kojima su to kojekakve tetke i strine ubadale u temena kao svojim bližnjim novorodjenčadima.

Ko se odista raduje napretku ljudi oko sebe voli ceo svet jednako, pa i sebe u tom svetu.

A ko ima neke računice i pristrasne želje prema sudbinama “svojih”, “tuđjih”, (prostorno i rodbinski) bliskih i dalekih ljudi – nije mentalno (intelektualno) oplemenjen, nije izbalansiran za ljubav; jer: ljubav je

davanje bez ikakvog očekivanja da iko išta dobrom delu svom zauzvrat dobije.

Tupim?

Verovatno.

I meni ovo tako izgleda ali zaista ko bi smeo sebi reći da je maksimalan takozvani duhovni razvoj ljudi da dostignemo da prvo volimo sebe pa onda isto toliko sve ostale.

Bolje bi bilo kad bismo voleli prvo sve ostale pa toliko isto i sebe.

Ako volite sebe kao što volite svoju decu – biće vam tako kako volite svoju decu.

Ako volite sebe kao što volite svoje komšije – biće vam tako kako volite svoje komšije.

Ako volite sebe kao što volite, naprimer Aleksandra Vučića – biće vam tako kako volite njega. Ta znači i ovo: sve što biste činili njima činite i sebi.

Možda nećete uvek biti srećni, ali to i nije najstrašnija stvar u vašim životima.

Biti srećan je ekvivalencija (jednako vredno) i u slučaju da volite svoje bližnje kao sebe, kao i u slučaju da volite sebe kao svoje bližnje.

Kad ste blaženi to je tautologija(isto): Ne razmišljate o odnosima ni prema bližnjima, ni prema dalekima. Ne mrzite nikog. Ne činite zlo nikom.

E sad, tamo negde sam tačno objasnio razliku između sreće i blaženstva.

<http://www.flyingjoymaker.com/filozofija-sr.-sta%20je%20blazenstvo.pdf>

Ovde vam samo kažam da verski zanos, opijenost endogenima zbog nekog mentalnog stanja (oduševljenja verom) uspehom tamo-amo, u ritmičkim igrama, ... ne mogu uvesti u trajno blaženstvo, jer je trajno blaženstvo moguće samo na znanju (poznavanju) sebe i sveta oko nas.

Prvi uslov da stanete na put blaženstva je da napustite sva verovanja i da se potrudite da steknete znanje.

Avaj! Mnogo teže je osvojiti znanje nego usvojiti verovanje.

Predsednik Srbije će neizbežno povući svoj najbolji politički potez

U Ovalnom kabinetu predsednika Sjedinjenih američkih država se 03. septembra videla jaka tuga lošeg političara; predsednika srpskog.

Ali ona tuga znači i to da je predsednik Srbije sposoban shvatiti, makar i naknadno, šta valja, a šta ne valja u njegovom delovanju.

Pošto je ono delo (potpisivanje u Washingtonu) zaista velika šteta, koju on svojoj državi, videlo se, ne želi, inače ne bi bilo onakve njegove reakcije pune tuge, beznadja, osećaja propasti, ... to ja još računam na njegovu sposobnost shvatanja ozbiljnosti situacije u koju nas je uvalio, te ga pozivam da izađe iz srpske politike i omogući Novoj političkoj upravi Srbije da popravi sve međunarodne ugovore, koje su on i ostali političari Srbije u ovom veku potpisali na štetu Srbije.

To bi bio potez života; njegovog.

sastavljeno 08.09.2020.

©: Dragoljub M. V. P.

CH, 4500 Solothurn

Postfach 608

www.iging-studio.ch

slog za štampu; Dragoljub M. V. P.

odštampano u osam primeraka:

jedan za Landesbibliothek der Schweiz,

jedan za mene i

šest za NIN - Beograd

